

BISBAT DE
SANT FELIU DE
LLOBREGAT

BUTLLETÍ

[100]

BUTLLETÍ OFICIAL DEL
BISBAT DE SANT FELIU
DE LLOBREGAT

REDACCIÓ

Bisbat de Sant Feliu de Llobregat. Secretaria General

PRODUCCIÓ

Bisbat de Sant Feliu de Llobregat. Delegació Diocesana de
Mitjans de Comunicació

ADMINISTRACIÓ

Bisbat de Sant Feliu de Llobregat. Administració Diocesana

C/ Armenteres 35

08980 Sant Feliu de Llobregat

Tel. 93 632 76 30 — Fax 93 632 76 31

butlleti@bisbatsantfeliu.cat

www.bisbatsantfeliu.cat

Subscripció anual 2021: 36 euros. Exemplars solts 10 euros.

Les subscripcions anuals es consideren per any natural

Disseny gràfic: Estudi Lluís Torres. Castellbisbal

Maquetació i Impressió: T.G.A, S.L. Barcelona

Dipòsit Legal: DLB 27939-2005

Í

T

BISBAT DE E

SANT FELIU DE

LLOBREGAT L

L

T

U

B

NÚM 100 (2021)
31 D'AGOST
DE 2021



SUMARI

233 BISBE DIOCESÀ**234 Escrits dominicals**

- 234 *Repressió – alliberament (4-7-2021)*
- 235 *La resplendor de l'humà I (11-7-2021)*
- 236 *La resplendor de l'humà II (18-7-2021)*
- 237 *La resplendor de l'humà III (25-7-2021)*

238 Cartes i exhortacions pastorals

- 238 *Al P. Abat de Montserrat, Josep M. Soler*

239 Circular de final de curs**240 Articles i altres escrits**

- 240 *Entrevista per al Full Diocesà de Vic 5-9-2021, sobre evangelització*

243 SECRETARIA GENERAL**244 Decrets**

- 244 *Decret 13/21. Supressió i dissolució de l'Associació "Fundació Pia Autònoma Santa Maria de Lavern"*
- 244 *Decret 14/21.- Composició de la Comissió de la Colònia Güell*

247 VIDA DIOCESANA**248 Crònica diocesana**

- 248 *JULIOL*
- 249 *AGOST*

250 Necrològiques

- 250 *Mn. Joan Déu Martí*

251 ORGANISMES DIOCESANS**252 Vicaria Judicial – Tribunal eclesiàstic**

- 252 *Un nou jutge per al Tribunal eclesiàstic*

252 Administració econòmica

- 252 *Carta de l'ecònom als rectors de les parròquies*

255 DELEGACIONS DIOCESANES**256 Mitjans de Comunicació**

- 256 *Memòria Delegació mitjans de comunicació social 2020-21*

260 Ensenyament

- 260 *Memòria del curs 2020-21 de la Delegació d'Ensenyament*

- 261 *Proposta de calendari per al curs 2021-22*

262 Joventut

- 262 *Memòria curs 2020 - 2021*

265 Pastoral vocacional

- 265 *Memòria de la Delegació curs 2020-2021*

268 Diaconat permanent

- 268 *Memòria del curs 2020-2021*

- 269 *Assemblea de diaques*

269 Missions

- 269 *Memòria del curs 2020-2021*

272 Evangelització i Apostolat Seglar

272 *Convocatòria per a la Trobada
d'Apostolat Seglar*

273 Pastoral de la salut

273 *Carta del delegat de la Pastoral de la
salut i els delegats de Família i Vida
per a la Jornada de formació sobre el
testament vital*

275 DOCUMENTS

276 Santa Seu

276 *Missatge del papa Francesc per a la V
Jornada mundial dels pobres*

281 *«Traditionis custodes»*

Bisbe diocesà

ESCRITS DOMINICALS

Repressió – alliberament (4-7-2021)

No volem jugar a la psicologia barata. Però l'observació, l'experiència mínimament observada i reflexionada ens ensenya molt de l'ésser humà. Per això, uns pares, uns educadors, sense ser especialistes, poden dir molt de la psicologia dels seus fills.

L'experiència pastoral, particularment en el terreny moral, ens il·lustra sobre aquesta espècie de moviment pendular, aquesta dialèctica constant, que es dona a la vida humana entre moments de llibertat i moments de repressió.

Hem viscut (Déu vulgui que puguem parlar així, en forma de passat), moments de repressió social, amb normes dures i estrictes, imposades per l'autoritat, en nom del bé comú amb motiu de la pandèmia. Ara, en procés de desescalada, sembla que vivim temps d'alliberament. Però, tal com ho observem, les autoritats no s'estan de cridar a la prudència i la moderació. Ens preocupa la forma com la gent en general viu aquests moments.

Vaig viure de prop la crisi d'un professor, que accedí al claustre de professors gairebé com un messiès. El col·legi, segons ell, funcionava sota una disciplina més aviat fèrria. Ell en canvi apareixia com a alliberador, amb la imatge d'innovador en les formes, en el llenguatge, el tracte amb els alumnes. Aquests el van acollir

des del principi amb gran entusiasme. Era un bon professor, que preparava acuradament les seves classes. Arribaren els exàmens i el professor, que tenia molt clara la serietat de la seva funció, es va mostrar exigent i, al seu parer, molt just. La reacció dels alumnes va ser tan negativa, com inesperada: van ploure les protestes i el rebuig frontal al professor, fins al punt que aquest sentí que la seva competència, el seu sistema i la seva didàctica, eren realment qüestionats. Per què rebutjaven els alumnes un rigor que, en el règim anterior a ell, era acceptat sense protestes i ara era refusat tan durament? Els alumnes no esperaven la seva actitud. Si abans vivien les normes com a repressió, ara havien viscut el seu nou estil com a pur alliberament. En tots dos casos es detectava immaduresa.

Això podia ser una paràbola del nostre comportament social. No podem viure només de disciplina o d'estils. Les normes no es poden complir com a mera repressió, o la seva absència com a simple alliberament. Les normes que regulen la nostra convivència tenen el seu fonament en valors, en ells tenen la seva raó de ser. En realitat, quan les complim realitzem aquests valors; quan desapareixen les normes, els valors persisteixen amb les seves exigències.

No podem actuar sols “d'allò que està o no permès”. Els grans valors són la base de la nostra convivència. Més ben dit, la base de la nostra llibertat. Amb unes normes o altres, continuem sent lliures. Així sí, segons una llibertat que reclama sempre responsabilitat.

Per als creients, responsabilitat davant Déu i davant els homes. Per a qualsevol ésser humà, una responsabilitat que ve exigida per la mateixa dignitat, pròpia i aliena.

La resplendor de l'humà I (11-7-2021)

No ens cansarem d'insistir que la nostra fe, la fe en Jesucrist, constitueix una aposta clara per l'ésser humà, la seva vida i la seva dignitat. I ho fem responent a aquesta crítica que, des del segle XVIII, s'està fent a l'Església, titllant-la d'obscurantista, repressora de tot allò humà, de la felicitat i del gaudi de la vida. Avui convé afirmar-ho una vegada més, en el context de les vacances, que solen ser invitació a gaudir en llibertat, de la possible sortida de la crisi epidèmica i havent escoltat la postura de l'Església enfront de la llei de l'eutanàsia. No es tracta d'oposar una força o entrar en discussió, sinó d'afirmar clarament, des de la nostra fe, les possibilitats i la vocació a la felicitat de la persona humana.

Què aporta la nostra fe a les possibilitats creadores humanes, per exemple a la bellesa de l'art humà, al pensament, a l'ètica, a l'alegria i al gaudi humà?

El passat 25 de març, Solemnitat de l'Anunciació del Senyor, el Papa va fer pública una Carta Apostòlica, que gairebé ha passat desapercebuda: *Candor Lucis Aeternae*. L'ocasió d'aquesta Carta és el 700è aniversari de la mort del gran poeta Dante Alighieri. El seu argument respon a una cosa que es va afirmant des dels primers segles de l'Església, que va ser centre de la Constitució del Vaticà II *Gaudium et Spes* i que, precisament a propòsit del poeta florentí, han subratllat els últims papes, des de Lleó XIII a Benet XVI. És a dir, que Dante va deixar que la fe transformés i elevés el seu geni poètic fins a bastir un cant, una Comèdia, que, sent una obra mestra humana, anomenem "divina". En ella, l'enginy humà resplendeix amb la llum "eterna" de la fe.

El papa Pau VI, amb tota intenció afirmava que, sent una obra d'art, el Poema és una font de riqueses espirituals a l'abast de tothom:

“És universal, en la seva gran amplitud abraça cel i terra, eternitat i temps, els misteris de Déu i les vicissituds humanes, la doctrina sagrada i la doctrina extreta de la llum de la raó, les dades de l'experiència personal i els records de la història... és el poema de la millora social en la conquesta d'una llibertat que és rescat de l'esclavitud del mal, i que ens condueix a trobar i estimar a Déu... Professant un humanisme, en el qual tots els valors humans (intel·lectuals, morals, afectius, culturals, civils) són reconeguts, exaltats; de manera que aquest reconeixement i honra es produeix mentre ell se submergeix en el diví. ¿De qui és la Divina Comèdia? Atesa la intenció de l'autor es podria considerar que és de la institució religiosa de la qual ell mateix se sentia membre actiu. Atesa l'obra en si, sens dubte és de la humanitat”.

Prenent un cafè davant la porta d'una catedral, rica en obres d'art, dialogava amb un jove arquitecte, que, pel que es veu, havia descobert noves idees sobre el sentit de l'art. L'art, tot art, deia ell, havia de ser considerat com a “bé del poble”, patrimoni de la societat, que havia de ser gestionat (apropiat) pel poder públic. Certament, com a obra d'art, que la humanitat ha produït, pertany a la humanitat. Però si l'obra d'art perd el seu sentit, el sentit que l'autor li va donar, perd la seva essència.

L'Església i la humanitat són coses diferents, però l'Església no s'entén fora de la humanitat; el que és d'ella, inclòs tot l'art

i la bellesa que neix en ella per inspiració de l'Esperit, ho comparteix amb la humanitat. Més encara, vol servir la humanitat, donant a les obres humanes la lluentor i la resplendor de la llum de Déu.

La resplendor de l'humà II (18-7-2021)

El que va succeir al poeta Dante Alighieri, tal com observem sobretot a la Divina Comèdia, va ser un model de “el valor humà d'allò diví” o, si es vol, “el valor diví d'allò humà”.

No és un joc de paraules. Aquesta és una manera d'expressar el que creiem els cristians i sostenim com a veritat fonamental. És la primera conseqüència de la nostra fe en la realitat de l'Encarnació, el Déu fet home en Jesucrist, veritable Déu i veritable home.

Això per a nosaltres és tan important que hom no pot gaudir d'allò l'humà, com per exemple el gaudi d'unes vacances realment enriquidores, oblidant que tota plenitud humana té el seu sentit i el seu cim en la bellesa de Déu (en la seva veritat i en el seu bé).

Així, Dante va ser un apassionat cercador de l'amor cada vegada més perfecte i pur. El seu punt de partida va ser la seva experiència humana d'enamorament de Beatriz. El guiava la convicció que en això s'hi jugava la plena felicitat. L'amor, tal com havia après de la seva formació teològica (sant Agustí i sant Tomàs), era el gaudi de la Bellesa. Ben entès que aquesta, l'autèntica Bellesa, només es podia trobar acompanyada per la suprema Veritat i el perfecte Bé. Això explica totes les recerques humanes, els seus encerts i errors (Infern, Purgatori i Paradís). L'últim cant, el Paradís, finalitza en “la llum intermina-

ble que és Déu mateix, la llum que és al mateix temps Amor, que mou el sol i les altres estrelles”, evocant el testimoni dels sants i elevant una pregària a la Mare de Déu.

Certament la biografia de Dante ho va ser tot menys un camí de roses i un model de virtut. Com llegim en la Carta del Papa, “La decepció profunda per la caiguda dels seus ideals polítics i civils, juntament amb la dolorosa peregrinació d'una ciutat a una altra a la recerca de refugi i suport, no són aliens a la seva obra literària i poètica, sinó que constitueixen la seva arrel essencial i la seva motivació de fons”.

Però això no nega que les seves conviccions fonamentals, el seu sentit de vida, la seva manera d'orientar l'existència, la seva creativitat humana, tot fos una recerca de l'humà en Déu i de Déu en l'humà. La seva fe li permetia, en primer lloc, descobrir el desig de felicitat, la recerca de llum en tot ésser humà, fos quina fos la situació que es visqués. Com diríem, la petjada de Déu en tots i cadascun dels cors.

La seva fe li permetia, a més, discernir el que no condueix a aquesta plenitud; per tant, no cedir al que considerava injust, enganyós, indigne de l'ésser humà. Al contrari, segons ell, aquesta fe s'havia de traduir en estímul a continuar buscant, viure més profundament, confiar en el valor i la veritat del camí emprès.

Així mateix, la seva fe li permetia trobar el que avui diríem la seva pròpia vocació en la vida; és a dir, el servei que havia d'oferir a l'Església i al món des del do (el carisma) que havia rebut. Més enllà de la seva tasca política, més allà, fins i tot, de la seva professió “oficial” (farmàcia, medicina), entén que ha d'arribar a ser profeta d'esperança

mitjançant la poesia. Tot pot decebre, però està convençut de la veritat, la realitat, de l'amor perfecte, que ens ve ofert per l'obra redemptora de Crist i que aconseguirà la seva plena realització en el Paradís. Una veritat que havia de ser proclamada mitjançant la bellesa de les paraules.

La resplendor de l'humà III (25-7-2021)

De la mà de Dante Alighieri, ajudats pel suggeriment que ens fa el papa Francesc en la seva carta *Candor Lucis Aeternae*, anem descobrint que des de la fe cristiana allò humà és reafirmat en el seu autèntic valor. Però no sols això, sinó que allò humà és portat a la seva plenitud.

El poeta ens porta al Paradís.

El Paradís, el cel, és considerat de vegades com el lloc de Déu i, per tant, se sol dir que és el lloc on allò humà no compta, com si la persona humana es dissolgués en Déu. I és tot el contrari. El Paradís de la Divina Comèdia és l'estat en el qual la persona humana és plenament ella mateixa.

D'una banda, tot allò humà que realitzem aquí a la terra, les opcions que fem cada dia en l'exercici de la nostra llibertat, té, per al creient, una dimensió eterna. Si aquestes opcions lliures estan fetes segons veritat; sí, com hem vist en Dante, responen a una recerca de la felicitat, obrant el bé i gaudint de la bellesa, llavors podem pensar que la llibertat humana és un dels més grans dons que hem rebut de Déu creador. Diu la Carta del Papa:

Fins i tot els gestos quotidians i aparentment insignificants tenen un abast que va més enllà del temps, es projecten en la dimensió eterna. El do més gran que Déu ha donat a l'home perquè pugui aconseguir el seu destí

final és precisament la llibertat, com afirma Beatriz: «do que Déu, en la seva liberalitat, / ens va fer en crear-nos, el que està amb la bondat / més conforme i el que més estima, / va ser el del lliure albir» (Paradís V, 19-22)

D'altra banda, tot el que és veritablement humà es troba en el Paradís ple de llum i de glòria. Això és el més important. Dante no té cap inconvenient a afirmar que els benaurats viuen en el cel "amb els seus propis cossos". Això no ens ha d'estranyar. El cos humà de Crist ressuscitat era real. Sant Pau ens diu que serem ressuscitats amb un cos gloriós com el seu.

D'aquí ve que la carta del Papa afirmi:

La humanitat, en la seva realitat concreta, amb els gestos i les paraules quotidianes, amb la seva intel·ligència i els seus afectes, amb el cos i les emocions, és elevada a Déu, en qui troba la veritable felicitat i la realització plena i última, meta de tot el seu camí.

Aquest és un dels fonaments de la dignitat humana, segons la nostra fe. El cos físic, amb les seves capacitats, sa o malalt, i les seves febleses; la nostra psicologia, emocions, sentiments, temperament, caràcter, la nostra intel·ligència i els nostres afectes seran en el Paradís. No seran anul·lats, però sí transformats.

¿Què significa aquesta transformació? Molts han intentat posar-li un nom: divinització, transfiguració, glorificació... Sant Joan diu clarament que "encara no se'ns ha manifestat com serem. Sabem que, quan es manifesti, serem semblants a Ell, perquè el veurem tal com és" (1/n 3,2).

Ser semblants a Déu no significa ser menys humà. Recordem que vam ser creats a imatge i semblança seva. El Paradís és la recuperació de la semblança amb

Déu, com deien els Sants Pares. Si algú volgués esbrinar quina humanitat “s’assembla a Déu” no ha de fer més que mirar Jesús de Natzaret, que és el mateix Déu amb rostre plenament humà. Ell és certament la plenitud humana.

CARTES I EXHORTACIONS PASTORALS

Al P. Abat de Montserrat, Josep M. Soler

Sant Feliu de Llobregat, 7-7-2021

Rvdm. P. Josep M. Soler, OSB

Abat

Abadia de Montserrat

08199 – MONTSERRAT

Benvolgut Pare abat:

El motiu d’aquesta carta és doble. Per un costat tinc el gust de reenviar-vos una missiva signada pel Cardenal Rino Fisichella en nom del Pontifici Concili per a la Nova Evangelització, en definitiva, en nom del Sant Pare per la qual expressa el seu reconeixement i agraïment al Santuari de la Mare de Déu de Montserrat, per la seva col·laboració en la pregària del Rosari internacional durant el passat mes de maig. M’afegeixo a l’acció de gràcies al Santuari i a Déu per aquesta valuosa col·laboració.

En segon lloc aprofito per manifestar la meva proximitat i comunió amb vosaltres davant aquesta nova revifalla de la problemàtica dels abusos. Crec que els passos que van fent-se són encertats i confiem que els bons discerniments tinguin el seu efecte guaridor.

Aprofito l’avinentesa per reiterar el meu afecte en el Senyor.

*† Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat*

Circular de final de curs

Sant Feliu de Llobregat, 31-7-2021,
Sant Ignasi de Loiola

Benvolguts preveres i diaques:

Hem arribat pròpiament a final de curs.

A l'agost molts teniu força feina, amb l'augment de població estival en algunes parròquies i amb moltes festes majors i patronals; i també, on s'han pogut fer, les activitats d'estiu amb infants i joves.

Però també és cert que predomina un pensament de girar full al curs que hem acabat i, després d'un convenient descans, començar a pensar en el proper curs 2021-22.

Us escric per desitjar-vos a tots un bon estiu. Per recomanar-vos el descans i el lleure que restauren el cos i l'esperit. No oblideu de reservar uns dies per a fer recés o exercicis espirituals, són ben necessaris per mantenir la flama del ministeri amb alegria i esperança.

També us vull comunicar alguna notícia diocesana. Alguns em preguntàveu pels nomenaments. Enguany a la nostra Diòcesi no hi ha nous nomenaments que impliquin canvis de parròquia. Potser algun ajustament molt puntual per ajudar algun company i per servir millor al Poble de Déu.

Amb el nou curs reprendrem el treball sobre la remodelació d'alguns arxipresbiterats, tal com ja vam encetar, escoltant els diferents consells a qui correspon dir una paraula.

El nou curs també vindrà marcat per l'inici del Sínode de bisbes que ha convocat el papa Francesc i que vol que tingui una primera etapa a totes les diòcesis. Estem a l'espera de més indicacions per part

de Roma, però podem avançar que el diumenge 17 d'octubre és el dia marcat com a inici del Sínode a les diòcesis d'arreu del món. Segurament convocarem a una celebració al vespre a la Catedral. Ja us anirem informant.

Que tingueu, doncs, un bon estiu en el Senyor.

† Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Doneu-me Senyor coneixement intern de Vós, perquè, coneixent-vos, us estimi i, estimant-vos, us segueixi (Sant Ignasi)

ARTICLES I ALTRES ESCRITS

Entrevista per al Full Diocesà de Vic 5-9-2021, sobre evangelització

“Aneu i anuncieu l’evangeli. Una crida missionera que es fa pregunta”.

Evangelitzar és un acte de comunicació. Comunicuem bé?

En efecte, “evangelitzar” és talment un acte de comunicació. En aquest sentit, l’evangelització obeeix o respon a tot allò que demana una veritable comunicació humana. Ara bé, l’evangelització té uns trets ben particulars: és comunicació humana, però que segueix el model de la comunicació que ens ha fet Déu en la seva Revelació, la plenitud de la qual es troba en Jesucrist. En Ell Déu no sols ens diu coses, sinó que se’ns ha donat en forma humana (Encarnació, Misteri Pasqual, etc.).

Aleshores, en tant que comunicadors humans, que han de transmetre un missatge, les nostres maneres d’evangelitzar haurien de millorar molt... En tant que comunicadors, servidors que “actualitzen o fan present”, la Revelació de Déu, encara ens falta més; se’ns demana estar a l’alçada del Déu, que es dona Ell mateix en la comunicació, pren la iniciativa, cerca l’altre allà on és, ho fa amb total gratuïtat, transmet vida i salvació en un acte de suprem amor... En aquest sentit encara estem més lluny de l’ideal.

Vostè diu que l’Evangelització és un acte d’humanitat. Per què?

Ho dic en un sentit concret. A tota la Història de la Salvació, però amb més claredat des de l’Encarnació, Déu ha triat la humanitat, la història, el temps, les coses i els espais humans, per a comunicar amb nosaltres. Els evangelitzadors no som éssers merament espirituals (en el sentit etimològic de la paraula som àngels, però plenament humans) i tot el que sigui bo per a l’autèntica comunicació humana, ho hem d’aprofitar. Però alhora trobem que tot allò humà es queda curt per a transmetre el misteri de Déu. No és estrany que de vegades no ens entenguin (com li passava a Jesús). Si fem servir paraules “en principi” entenedores, sempre hem d’explicar el que volem dir; hem d’ajudar a fer “interpretació”. El gran repte de l’evangelitzador és sempre saber parlar de Déu amb mitjans humans.

Segons alguns estudis sociològics, com l’Informe Foessa, la societat pateix la “malaltia de la desvinculació”. Com pot ser, si en l’era digital estem tots connectats?

No sols ho diu l’informe FOESSA, sinó altres analistes. Sembla contradictori, però no ho és. Segons estadística de malalties psíquiques, avui un de cada quatre joves entre 16 i 25 anys ha pensat en el suïcidi, quan els joves estan més que mai connectats per mitjà d’aparells electrònics. La raó és que aquesta connexió és “quantitativa”, però molt pobra “qualitativament parlant”. L’experiència és frustrant: ve a ser un autèntic miratge, cerquen obsessivament el contacte per sortir de la soledat, però fracassen perquè la comunicació no és autèntica, sinó força superficial i, a més, sovint manipulada... Manca autènti-

citat, veritat, intimitat i vinculació afectiva. És una de les conseqüències de “l’alienació” i la fugida del que cadascú som des del cor.

La pandèmia, com ha canviat o hauria de canviar l’evangelització?

Breument, diríem que la pandèmia ofereix una de les condicions fonamentals per a l’eficàcia de l’evangelització, és a dir, la consciència del límit. Per alguns aquesta consciència és causa de depressió i enfonsament, per a d’altres és ocasió d’obertura i recerca sincera de sentit. A més, la pandèmia, tot i afavorir la comunicació massiva en l’ús dels mitjans, ha fet créixer la consciència del “jo”. Una circumstància que també és perillosa per alguns (tancaament, individualisme...), però és positiva per a l’evangelització, que mai no pot oblidar el tracte personal individual, tot allò que és propi de l’altre, experiència, història, anhels, etc.

Catalunya és el lloc de tot l’Estat on menys persones es defineixen com a catòlics creients. Hem d’evangelitzar diferent?

No podem aquí respondre la pregunta sobre el motiu d’aquesta dada estadística. Però una cosa és clara: l’Església a Catalunya no ha estat en absolut tancada al món i la societat, menys encara des del Concili Vaticà II ençà. El servei que l’Església a Catalunya ha ofert a la cultura i la societat en general és incalculable.

Seria un error que ara l’Església es tanqués. Però sí és clar que aquí, d’una manera particular, ha de tornar a les essències de l’evangelització. És a dir, a l’anunci explícit i concret de Jesucrist, que no amaga la seva novetat radical; a aquella manera de comunicar l’Evangeli que, sense por

a la diferència, identifica personalment i eclesial, que desencadena un camí nou de recerca, conversió i goig, de nova comunió...

Un dels reptes de l’Evangelització és l’evangelitzador?

Estic d’acord amb el que deia H. De Lubac, que és el repte, la clau fonamental. Sens dubte, encertar en els mitjans és important (llenguatge, recursos, tècniques, etc.). Però, si recordem que no som venedors d’un producte en el mercat de múltiples ofertes, el subjecte que evangelitza, la seva vida, la seva qualitat evangèlica, és decisiva. Els grans evangelitzadors, no ha estat precisament els millors “comunicadors”, però sí els millors testimonis.

Secretaria General



DECRETS

Decret 13/21. Supressió i dissolució de l'Associació "Fundació Pia Autònoma Santa Maria de Lavern"

Sant Feliu de Llobregat, 30-7-2021

Agustí Cortés Soriano, Bisbe de la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat, a tenor del cànon 326 del Codi de dret canònic,

Decreto, pel present, la supressió i dissolució de l'associació Fundació Pia Autònoma Santa Maria de Lavern (cf. Article 16 dels Estatuts): La Fundació es dissoldrà per impossibilitat de donar compliment a la finalitat fundacional, qualsevol que sigui la causa que el procedeixi. En aquest cas la dissolució es produirà de ple dret, però la constatació dels fets que l'originen haurà de ser objecte d'acord amb el President. També podrà ser dissolta per decisió de l'Ordinari Diocesà, a tenor de les normes del Dret Canònic.

La gestió, tant de govern com econòmica de la citada associació resta directament depenent de la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat (cf. Article 17 dels Estatuts) i de la instància que ella determini, actuant la Diòcesi com a única titularitat.

Aquesta determinació haurà de ser notificada a totes les persones i institucions implicades.

Ho decreta i firma l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Sant Feliu de Llobregat.

*+ Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat
Per manament del Sr. Bisbe,
Sr. Joan Torras Ferret
Vicesecretari general i vicecanceller*

Decret 14/21.- Composició de la Comissió de la Colònia Güell

Sant Feliu de Llobregat, 29-7-2021

Pel que es modifica l'anterior Decret 19/19 de 20 de novembre de 2019, del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat, sobre la Constitució i la composició de la Comissió de la Colònia Güell, i que avui es disposa en els següents termes:

Nova composició de la Comissió diocesana de la Colònia Güell a fi de determinar les relacions entre la parròquia del Sagrat Cor (Colònia Güell) de Santa Coloma de Cervelló i el Bisbat de Sant Feliu de Llobregat amb el Consorci de la Colònia Güell, constituït dins de la dita demarcació parroquial i diocesana.

Després d'escoltar la Comissió de govern de la diòcesi, pel present document disposem el següent:

Integraran la Comissió diocesana de la Colònia Güell:

President: El Vicari episcopal de la Vicaria del Llobregat,

Avui, Mn. Joan Peñafiel Maireles.

Vicepresident: El Rector titular de la Parròquia del Sagrat Cor (Colònia Güell) de Santa Coloma de Cervelló,

Avui, Mn. Pedro Rovira Oliveros

Secretari: El Delegat diocesà de Patrimoni,

Avui, Mn. Xavier Armengol Siscars.

Vocal: Un representant de l'esmentada Parròquia, a proposta del rector titular, Avui, el Sr. Joan Montserrat Bert.

Sempre que la comissió de la Colònia Güell ho consideri oportú, aquesta podrà consultar i convocar experts i assessors acreditats en funció dels temes objecte de l'ordre del dia.

S'acrediten per a dites consultes, de forma no excloent, els Sr. Manuel Medarde Sagra, en qualitat de Consultor institucional, el Sr. Raimon Baiget Viale de Montibello, com a Consultor legat i el Sr Joan Torras Ferret, com a adjunt a la secretaria.

Ho decreta i firma l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

*+ Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat
Per manament del Sr. Bisbe,
Sr. Joan Torras Ferret
Vicesecretari general i vicecanceller*

Vida Diocesana

CRÒNICA DIOCESANA

JULIOL

1 de juliol. Consell de Càritas diocesana i trobada institucional de final de curs, a la Casa de l'Església. El bisbe Agustí es fa present en els dos actes i saluda els participants. Visita al bisbe Agustí de la Sra. Lúcia Muñoz Cáceres, alcaldessa de Sant Feliu de Llobregat.

3 de juliol. Delegació d'evangelització i apostolat seglar. Trobada. Amb el lema: Laïcat cristià. Propòsits per a uns nous temps, a la Casa de l'Església.

El bisbe Agustí presideix l'Eucaristia a la Parròquia de Crist Salvador de Martorell i confereix el sagrament de la Confirmació.

4 de juliol. El bisbe Agustí presideix l'Eucaristia a la Parròquia de Santa Eulàlia, de les Roquetes (Sant Pere de Ribes) i confereix el sagrament de la Confirmació.

5-9 de juliol. Els seminaristes de Sant Feliu de Llobregat participen en un curs intensiu de pastoral de la Salut organitzat pels camils, a Tres Cantos (Madrid).

6 de juliol. Delegació de Catequesi. Reunió de l'equip de la delegació, a la Casa de l'Església.

7 de juliol. Tribunal Eclesiàstic. El bisbe Agustí presideix l'acte de jurament del Sr. Francisco José Cardona Vidal com a nou jutge de la Sala del Tribunal Eclesiàstic, a la Casa de l'Església.

8 de juliol. El bisbe Agustí presideix l'acte de signatura de donació de la Capella de la Santa Creu del barri de Rat Penat (Sitges), a la casa de l'Església.

El bisbe Agustí presideix l'Assemblea ordinària de diaques, del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat, a la Casa de l'Església.

9 de juliol. El bisbe Agustí presideix l'Eucaristia de final de curs de la Cúria diocesana, a la capella de la Casa de l'Església. Reunió del Consell episcopal, a la Casa de l'Església.

13 de juliol. Ponència del bisbe Agustí: «Aneu i anuncieu l'Evangelí! Una crida missionera que es fa pregunta», en el Curs d'estiu organitzat pel Bisbat de Vic.

16 de juliol. Reunió del Consell episcopal, a la Casa de l'Església. Delegació de catequesi. Trobada de coordinadors arxiprestals, a la Casa de l'Església.

19 de juliol. El bisbe Agustí participa en la reunió dels bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense, al Seminari Conciliar de Barcelona.

20-21 de juliol. El bisbe Agustí participa en la reunió de la Comissió d'evangelització, catequesi i catecumenat de la Conferència Episcopal Espanyola, a Madrid.

21 de juliol. El bisbe Agustí presideix l'Eucaristia a la Parròquia de Sant Martí de Tor-

relles de Llobregat en les exèquies per la mort de Mn. Joan Deu Martí.

23 de juliol. El bisbe Agustí participa en la reunió telemàtica de la Comissió de la Doctrina de la Fe, de la Conferència Episcopal Espanyola.

24 de juliol. El bisbe Agustí presideix l'Eucaristia i benedicció del nou temple de l'església de la Santa Creu del Barri Rat Penat (Sitges).

25 de juliol. Jornada Mundial dels avis i gent gran.

El bisbe Agustí presideix l'Eucaristia a la Parròquia de Sant Jaume de Moja, en la seva festa patronal i celebració del 150è aniversari de la benedicció del temple parroquial.

28 de juliol. Càritas Diocesana. El bisbe Agustí presideix la presentació pública i benedicció del pis d'acollida, Llar El Llimoner, de Vilanova i la Geltrú.

30 de juliol. Reunió del Consell episcopal, a la Casa de l'Església.

El bisbe Agustí concelebra en l'Eucaristia amb motiu de la celebració del 500 aniversari de la conversió de sant Ignasi, a la Basílica de Santa Maria del Mar, de Barcelona.

AGOST

1 d'agost. El bisbe Agustí presideix l'Eucaristia a la Parròquia de Sant Pere i Sant Fèlix, d'Olivella, en la Festa major.

6 d'agost. El bisbe Agustí presideix l'Eucaristia en la Parròquia dels Sants Just i

Pastor, de Sant Just Desvern, en la Festa major.

10 d'agost. El bisbe Agustí presideix l'Ofici de Festa major de Llorenç, diaca i màrtir a la Catedral de Sant Llorenç de Sant Feliu de Llobregat.

22-27 d'agost. Exercicis espirituals dels seminaristes en etapa pastoral, a la Casa d'espiritualitat de Caldes de Montbui.

28 d'agost. Onomàstica del bisbe Agustí.

30 d'agost. Trobada del bisbe Agustí amb els seminaristes de Sant Feliu de Llobregat, a la Casa de l'Església.

NECROLÒGIQUES

Mn. Joan Deu Martí

Mn. Joan Deu Martí va néixer a Torrelles de Llobregat, el dia 8 de desembre de 1928. Fill de Jaume i Dolors. Va ser ordenat sacerdot el 17 de desembre de 1955, al Seminari Conciliar de Barcelona.

Els seus primers nomenaments van ser: coadjutor en 1955, de la Parròquia de Sant Fèlix d'Alella, i el mes de juliol de 1960 coadjutor de la Parròquia de la Puríssima Concepció, de Barcelona.

L'any 1971 va ser nomenat rector de la Parròquia de Sant Martí, de Teià. De 1991 a 1993 va ser Arxiprest de l'Arxiprestat de Martorell. El 1989 va ser nomenat rector de la Parròquia de Sant Esteve, de Sant Esteve Sesrovires on va exercir el seu ministeri fins al moment de la seva jubilació canònica, el 25 de juliol de 2005. Des d'aleshores ha estat col·laborador de la Parròquia de Sant Martí, de Torrelles de Llobregat, el seu poble natal

Units en la pregària, encomanem-lo a la misericòrdia de Déu.

Organismes Diocesans

VICARIA JUDICIAL – TRIBUNAL ECLESIASTIC

Un nou jutge per al Tribunal eclesiàstic

El passat 7 de juliol va tenir lloc a la Casa de l'Església l'acte de jurament del càrrec com a nou jutge del Tribunal eclesiàstic de la nostra diòcesi per part del Sr. Francisco José Cardona. El nou membre del Tribunal és natural de Menorca i resideix a Mallorca, exercint la seva activitat com a canonicista a diverses instàncies eclesiàstiques a tot l'Estat.

D'aquesta manera, el Tribunal queda format per quatre jutges: el Vicari judicial, Mn. Antonio Fernández, i els jutges Mn. Albert Sols, Mn. Joan Lázaro (que és el Vicari judicial del Bisbat de Terrassa) i ara el Sr. Francisco José Cardona.

ADMINISTRACIÓ ECONÒMICA

Carta de l'ecònom als rectors de les parròquies

Sant Feliu de Llobregat, 23-7-2021

Benvolgut rector i membres del Consell parroquial d'economia.

Un cop més em poso en contacte amb vosaltres, ara per agrair-vos sincerament l'esforç de tots plegats per sostenir les nostres comunitats parroquials en aquests moments difícils on el Senyor ens demana continuar posant el millor de cadascú al servei dels nostres germans. Un agraïment especial per les vostres informacions per a poder tancar l'exercici econòmic d'enguany, amb un bon exercici de transparència.

També us vull informar d'una novetat en relació a la nostra trobada anual al voltant de la Jornada de Germanor, que enguany celebrarem el diumenge 7 de novembre de 2021. El bisbe Agustí i la Comissió Llei de transparència del nostre Bisbat ens han proposat fer una trobada on puguem tenir un espai més tranquil per a acollir el sentit d'aquesta Jornada, compartir els reptes i intuir junts possibles respostes.

Us demano que us guardeu el dissabte 23 d'octubre de 2021, de 10.00 h. a 13.00 h., a la Casa de l'Església per aquesta trobada.

Al mes de setembre us tornaré a enviar una altra comunicació per informar-vos del contingut de la trobada, així com fer-vos arribar el material de la Jornada de Germanor.

Com sempre l'equip d'Administració diocesana i jo mateix restem a la vostra disposició per a qualsevol aclariment i necessitat.

Amb la meva cordial salutació, us desitjo un bon estiu,

*Rafael Galofré i Casas, DP
Ecònom*

Delegacions Diocesanes

MITJANS DE COMUNICACIÓ

Memòria Delegació mitjans de comunicació social 2020-21

Per a elaborar la memòria d'aquest curs, encara molt marcat per la pandèmia, prenem com a referència, les atribucions assignades a la Delegació segons l'Estatut de Cúria (art. 52, tot allò en cursiva)

Article 52. Delegació diocesana de mitjans de comunicació

La Delegació diocesana de mitjans de comunicació vetlla per la comunicació informativa interna i externa de la diòcesi. Així és responsable dels mitjans que estan al servei de la informació entre els membres, grups i institucions pròpiament diocesanes i, alhora té cura de les relacions amb els mitjans de comunicació i els proveeix la informació de la vida i activitats eclesials diocesanes, amb l'enviament de notes de premsa i atenent les peticions particulars dels mitjans. També difon el Magisteri i comunicats del bisbe.

Es manté aquesta actitud de vetllar perquè la comunicació sigui fluida a l'intern de la diòcesi i cap enfora. Es percep que, de mica en mica, va penetrant la següent idea-clau: "l'aspecte de la comunicació ha de formar part dels processos de presa de decisions des del principi".

El contacte amb els mitjans de comunicació, d'Església o locals-comarcals, es

manté, però no creix. Seria un aspecte a desenvolupar, a conrear de manera habitual, no sols quan tenim una notícia destacable (positiva o negativa). Tanmateix, un petit exemple ben recent: la difusió de la notícia del Camí de Sant Jaume fet pels interns de Brians-2, ha sortit publicat a Vida Nueva i de retruc, El correo gallego es va interessar en el tema.

Les cartes dominicals del bisbe Agustí s'envien regularment a la CEE, a alguns mitjans, i, enregistrada, a diverses ràdios locals.

2. La Delegació disposa d'un equip que ajuda el Delegat en el seu ofici.

En començar el curs, l'equip ha quedat reduït a dues persones. El funcionament com a tal ha minvat durant aquest curs, ja sigui per una estimulació al treball en equip menys regular per part de la delegada, com per circumstàncies personals dels membres, amb altres ocupacions formatives, etc. Per altra banda, en aquest curs hem començat a comptar amb un nou col·laborador per a la producció audiovisual, amb el qual s'han fet diversos encàrrecs puntuals, amb bon resultat.

3. Activitat de la Delegació:

a. Edició del Full dominical, publicació setmanal que recull el ressò de la paraula del bisbe, les lectures dominicals, articles i notícies diocesanes i que es pot trobar a totes les parròquies cada diumenge.

Encara que estem cada cop més en el món digital, aquesta publicació en paper continua marcant molt el ritme del treball setmanal a la delegació, amb els terminis de la impremta, distribució, etc.

A destacar, la incorporació de Mn. Valentí Alonso com a col·laborador amb un

article mensual, aproximadament, que serveix a les quatre diòcesis amb les quals elaborem coordinadament el Full Dominical (Urgell, Lleida, Tortosa, Sant Feliu de Llobregat).

b. Col·labora amb la Secretaria general en l'edició del Butlletí oficial.

En aquest curs s'ha treballat per a la conversió del Butlletí oficial, de la versió paper a la versió només electrònica (pdf interactiu), en coordinació també amb Administració econòmica. Aquest procés culminarà en el nou curs i en el nou any 2022

c. Està al servei de qualsevol de les altres delegacions i organismes diocesans en les qüestions de comunicació.

L'actitud és la de ser, des de la Delegació MCS "facilitadors", en la mesura del possible i segons els recursos i temps a disposició, dels aspectes comunicatius d'altres delegacions diocesanes o d'altres instàncies diocesanes.

Durant aquest curs s'ha pogut realitzar un servei de suport tècnic, en col·laboració amb el departament de noves tecnologies, per a reunions i trobades telemàtiques via Teams, com ara pregària ecumènica, recés d'Advent de preveres i diaques i altres reunions del clergat.

d. Gestiona el portal web del bisbat, en coordinació amb el responsable d'Informàtica, una eina de presentació de la diòcesi als altres mitjans, feligresos i ciutadans en general.

El nou web es va estrenar durant la pandèmia (25-3-2020), però es troba constantment en procés d'actualització i, en part, de creixement, quan sorgeix la necessitat d'incloure nous àmbits o aspectes al web. Aquesta feina és constant, podríem dir que no s'acaba mai de tenir-ho tot en ordre, però s'intenta. És fonamental

la bona coordinació entre els dos sectors (comunicació i noves tecnologies), i la col·laboració d'altres ajudants.

En la recta final d'aquest curs s'està treballant en la implementació d'un sistema de subscripció i d'enviament al Full Dominical, a més del que existeix per a la newsletter info+BSF, a través del web i del recurs mailchimp. S'observa que aquestes eines poden servir realment per assegurar que la gent està informada, crear vincles, generar comunió.

e. Gestiona el Butlletí digital Info+BSF, com a mitjà complementari del portal Web i del Full dominical.

En el mes de juny 2021 s'han realitzat alguns retocs en el disseny de la newsletter info+BSF, gràcies a la col·laboració d'un seminarista.

f. Gestiona el twitter institucional @ BisbatSantFeliu i de manera similar, altres xarxes socials i canals de comunicació que puguin sorgir en el futur, d'acord amb els avenços tecnològics i en comunicació.

El manteniment del compte de twitter està plenament integrat en la feina habitual i regular de la delegació, conservant tanmateix un perfil baix d'activitat.

Canal YouTube:

a) Producció d'audiovisuals

En aquest curs hem pogut combinar l'ajuda del Samuel Gutiérrez amb la col·laboració de Fran García, de Sant Boi, per realitzar diversos projectes audiovisuals, que han quedat penjats al canal YouTube del bisbat:

- Missatges del bisbe Agustí, a la comunitat educativa, als preveres i diaques, als laics
- Felicitació de Nadal del bisbe i la cúria, en català i castellà
- Sèrie de set vídeos per a la Setmana

de pregària per la unitat dels cristians, a instàncies de la Delegació d'ecumenisme.

- Per al Dia del Seminari.
- Vídeo testimonial dels preveres i dia-ca que celebren els 25, 50 i 60 anys d'ordenació
- Entrevista testimonial a l'últim prevere ordenat, en català i castellà.

b) Transmissions en directe.

Un àmbit de creixement, en quantitat i en qualitat, que enriqueix també el canal YouTube, ja que després queden penjades i accessibles. Ha estat possible gràcies a les sinergies entre els departaments de noves tecnologies i MCS, i amb la catedral, amb l'ajuda de col·laboradors de la parròquia.

- Des de la capella de la Casa, algunes pregàries vocacionals mensuals.
- Des de la catedral: ordenacions diaconals, conferència quaresmal, missa crismal, ordenació presbiteral i ordenació diaconal.

4. El Delegat forma part del Comitè de crisi i de la Comissió de la Llei de transparència de la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat.

Comitè de crisi

Considerem que no s'han viscut situacions de crisi comunicativa greu. Sí que hi ha hagut moments d'interès mediàtic entorn de temes com les immatriculacions, amb peticions de mitjans de comunicació sobre el tema (Olesa de Bonesvalls a eldiario.es i La Metro, de La2). Sempre en col·laboració estreta amb el Departament de Patrimoni. El resultat no ha estat dolent, però al mateix temps no resulta del tot satisfactori per nosaltres.

Comissió Llei de transparència

S'hi treballa, sobretot per a diversos

moments durant l'any: Jornada de Germanor, Campanya de la Renda, Memòria d'activitats de l'Església (a diversos nivells: CEE, CET, diòcesi). També pel que fa a reflectir l'àmbit de transparència en el web. Espai de col·laboració amb Administració econòmica i Secretariat d'associacions i fundacions.

5. La Delegació diocesana de mitjans de comunicació es coordina amb les altres delegacions de les diòcesis amb seu a Catalunya, a través del Secretariat interdiocesà de mitjans de comunicació social (SIMCOS), de la Conferència Episcopal Tarraconense. Així com amb l'àmbit corresponent de la Conferència Episcopal Espanyola.

Les reunions del SIMCOS s'han realitzat regularment, però de manera telemàtica, excepte la darrera del curs, del dia 30 de juny. Hem treballat, per encàrrec dels bisbes de la CET, en la publicació d'un suplement divulgatiu en els respectius Fulls Dominicals sobre el document dels bisbes "Esperit, cap on guies les nostres Esglésies? Als vint-i-cinc anys del Concili Provincial Tarraconense", que es va signar el 21 de gener de 2021 en la festa de sant Fructuós a Tarragona.

L'Assemblea de delegats que convoca cada any la Comissió episcopal per a les Comunicacions Socials de la CEE va quedar ajornada al mes de maig, en lloc del tradicional mes de gener, a causa de la pandèmia. S'hi va poder participar amb molta joia pel retrobament i aprofitament de la formació.

Altres aspectes de la Memòria 2020-2021:

- Peticions de filmacions en espais propietat de l'Església

No és un aspecte nou d'aquest curs, però s'ha vist incrementat el nombre de peticions. Hem identificat que en aquest tipus gestions hi ha diversos interlocutors: la parròquia en qüestió, Departament de Patrimoni, Delegació de mitjans de comunicació.

De manera natural ens hem anat coordinant però ens adonem de la conveniència de fixar un protocol clar d'actuació quan arriba una petició i de donar-lo a conèixer als preveres i diaques.

Una prioritat en aquest protocol és la d'establir un conveni base, que es pugui adaptar a cada cas, per tal d'assegurar-nos diversos aspectes, des de la preservació del patrimoni al contingut de la pel·lícula o documental i el seu respecte al pensament de l'Església.

- Qüestions de la memòria del curs anterior que considerem que encara estan pendents:

Aspectes millorables.

- Treball amb l'equip assessor. El ritme ordinari de la feina a la Delegació de vegades fa que la delegada no troba la manera d'incorporar com a pràctica habitual de fons el treball amb l'equip assessor. No és a causa d'un ritme de treball estressant, però el fet és que, com se sol dir, "l'urgent prima sobre l'important". El fet és que en tot el curs s'ha realitzat una reunió al novembre i una altra, telemàtica, durant la pandèmia.
- A la memòria del curs passat, com a projecte per aquest, s'anomenava "alguna oferta formativa des de la delegació, orientada especialment als laics, en format matinal formativa, amb data a determinar". Això no s'ha concretat de cap manera. Per al

proper curs continua vigent aquest objectiu, que es podria concretar en sinergia amb la formació vehiculada des de l'Escola diocesana de teologia.

Repte arran de l'era Covid-19: necessitat d'un Pla de comunicació institucional.

Les circumstàncies viscudes durant els mesos d'abril i juny 2020 ens han fet palès la conveniència de fer una reflexió profunda sobre l'estratègia de comunicació que volem seguir a la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat. Aquesta reflexió l'estimula el creixement del canal YouTube, però va més enllà: segons el que vulguem fer, on decidim posar l'accent de la comunicació, haurem de posar uns mitjans o altres, uns recursos humans o altres; segons a qui volem arribar, haurem de fer servir uns canals de difusió o altres, implementant els elements que calguin.

Vam intentar iniciar aquesta reflexió encara durant el temps de confinament, però no ho vam aconseguir. Restava com una tasca pendent per al proper curs, d'aquelles "més importants" que les "coses urgents".

Calendari curs 2021-2022

Data de la Jornada mundial de les comunicacions socials: Diumenge de l'Ascensió, 26 de maig 2022.

ENSENYAMENT

Memòria del curs 2020-21 de la Delegació d'Ensenyament

L'objectiu de curs ha estat mantenir la llum enmig de la tempesta, veient què es podia plantejar en cada moment.

A l'escola pública es va enviar un e-mail reenviat del Departament d'Educació en el qual es referenciava l'especificitat de la classe de religió. La resposta ha estat diversa segons cada centre. Des del respecte total a la classe de religió, a incorporar el mestre de religió a un grup bombolla com a mestre de suport o cotutor.

L'escola concertada està patint doblement el descens de la demografia que, de retruc, s'agreuja amb els efectes col·laterals deguts a la pandèmia, crisi econòmica i social.

Activitats:

- Trobades mensuals (telemàtiques)

Les trobades han estat telemàtiques. El grup de mestres i professors d'auto-formació de la diòcesi que han reflexionat sobre la pràctica educativa en l'àmbit de la religió. La periodicitat ha estat mensual menys durant el confinament en què hem augmentat la freqüència a fi de poder acompanyar aquelles persones que s'hi apuntessin. Més que ajudar a la didàctica i la pedagogia, ens hem bolcat en l'acompanyament personal.

- Trobades diocesanes trimestrals. Anul·lades.

- L'aplec diocesà de mestres i professors cristians tampoc no es va convocar.

- XIV Jornada interdiocesana de formació a Andorra.

Jornada de formació interdiocesana de professors i mestres de Religió Catòlica organitzada pel SIERC. S'ha organitzat telemàticament. La clausura es va fer a Sant Julià de Lòria en què Mons. Joan Enric Vives presidí l'Eucaristia i hi concelebraren diversos delegats d'arreu.

- Entrega de records i premis als participants en el Concurs Bíblic de Catalunya. S'envien directament a les escoles.

- Visites guiades d'alumnes d'ESO a la Casa de l'Església. Anul·lades.

Internet:

- www.facebook.com/ddensenyament

S'hi publiquen notícies i recursos per a l'aprofitament de professors i mestres, així com materials i reflexions pedagògiques i teològiques.

ensenyament@bisbatsantfeliu.cat

S'envia un mail periòdic a tots els professors, mestres de les escoles públiques i concertades, així com a totes les escoles de titularitat eclesial. S'hi destaquen notícies d'interès, recursos per a l'aula, enllaços d'interès divers i s'adjunta el Full diocesà dominical en format pdf.

- www.bisbatsantfeliu.cat

Es manté actualitzada la secció de la Delegació de la pàgina web del Bisbat, amb les reflexions i recursos d'interès.

Permanent incorporació i seguiment de nous docents que s'incorporen a l'escola pública com a mestres de Religió Catòlica.

Reunions SIERC:

Les reunions mensuals de Delegats diocesans d'ensenyament de Catalunya han estat telemàtiques.

Jornades de delegats de la CEE:

Les jornades formatives que la Conferència Episcopal Espanyola organitza a la seu de Madrid han estat convocades extraordinàriament al juliol i via telemàtica.

Fundació educació catòlica de la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat:

La Fundació actua en l'Escola La Immaculada de Sant Vicenç dels Horts.

Reunions periòdiques telemàtiques del Patronat de la Fundació.

S'impulsa la participació de les famílies. Renovació del pla pastoral.

L'equip directiu enceta un projecte de direcció per tres cursos en què es promocionarà la identitat cristiana del centre, la pastoral d'aula, l'ensenyament de la lecto-escritura i el xinès.

Proposta de calendari per al curs 2021-22**Trobades:**

- 16 d'octubre de 2021. 10,30-14 h. Tema: L'eutanàsia i el testament vital. El sínode dels bisbes, a la Casa de l'Església.

- 27 de novembre de 2021. 11,30-14 h: Trobada de formació i pregària d'inici de l'Advent. Casa de l'Església.

- 26 de febrer de 2022. 9-17 h. Aplec diocesà de mestres i professors cristians. Lloc a concretar.

- 28 de maig de 2022. 9-17 h: Entrega de premis del Concurs Bíblic i Concert. Casa de l'Església.

- Jornada de formació interdiocesana per a mestres i professors de Religió de

Catalunya. Data i lloc a concretar. Amb reconeixement del Departament d'Ensenyament.

- Trobades mensuals presencials l'últim divendres de mes al vespre, a la Casa de l'Església.

Formació permanent:

- El nou currículum de religió a la llei LOM-LOE

- Introducció a les aplicacions del paquet Microsoft Office

- Pastoral de centre

- Programació per competències a la classe de religió.



JOVENTUT

Memòria curs 2020 - 2021

Amb aquesta memòria del curs 2020–2021, la Delegació diocesana de pastoral juvenil volem compartir les diverses activitats i línies de treball realitzades. Com l'any passat, aquest ha estat marcat per la pandèmia i les seves conseqüències, fent que moltes de les activitats hagin hagut de ser en format online. La incertesa del moment ha portat a programar menys trobades, si ho comparem amb anys anteriors.

Equip de la delegació

Anem consolidant l'Equip, però encara ens falten representants d'algunes realitats. Actualment formen part de la Delegació de joves:

- La Meritxell Climent, de l'arxiprestat de l'Anoia
- El Joan Montserrat, de l'arxiprestat de Vilafranca del Penedès
- El Jordi Tres, de l'arxiprestat de Montserrat
- El Carles Ruiz, de l'arxiprestat de Sant Feliu de Llobregat
- L'Ignasi Segura, de l'arxiprestat de Sant Boi de Llobregat
- El Pau Montané, de l'arxiprestat de Bruguers
- El Sergi Anson, de l'arxiprestat del Garraf

- El Carles Muñiz, de l'arxiprestat de Piera–Capellades

Trobada de joves +18

Diumenge 23 de maig, coincidint amb el dia de Pentecosta, es va realitzar al Santuari del Sant Crist de Piera la trobada pels majors de 18 anys. Reprenent l'eslògan de la Jornada mundial de Pregària per les vocacions, es va intentar respondre a la pregunta “Per a qui soc jo?” a través de tres testimonis: un des del món de la vida religiosa, a través d'una comunitat amb una missió; un des del servei, presentant Càritas Jove, i un altre des del món professional i l'àmbit de la salut. A partir d'aquests testimoniatges, hi va haver un temps de treball personal i la pregària final de vespres conjunta.

Després de més d'un any aquesta va ser la primera trobada de forma presencial, amb totes les mesures de seguretat pertinent. Va ser una tarda, doncs, que va esdevenir un moment d'alegria per retrobar-se de nou entre els participants que van venir de Vilanova i la Geltrú, Vilafranca del Penedès, Subirats, Sant Vicenç dels Horts, Molins de Rei, el Prat de Llobregat i Sant Feliu de Llobregat.

Acompanyament

Aquest curs no hem pogut oferir la trobada diocesana adreçada als acompanyants. Sí que hem enviat un parell de correus electrònics animant i donant eines per a desenvolupar aquest ministeri. El context de la pandèmia també ha ajudat a cercar noves maneres de fer pastoral juvenil, i en alguns casos l'acompanyament ha estat una bona descoberta.

Camí cap a la Pasqua

Enguany, tenint en compte que per cau-

sa de les circumstàncies sanitàries no es va poder desenvolupar cap recés de Quaresma, des de la Delegació es varen preparar un seguit de vídeos on s'intentava explicar què se celebra en cada un dels dies de la Setmana Santa.

Vetlla a la Mare de Déu

Enguany, a causa dels diversos confinaments territorials, els joves de la Diòcesi es van afegir a la vetlla que cada any se celebra a la Basílica de la Mare de Déu de la Mercè de Barcelona des de cadascuna de les seves parròquies. Com és tradicional, la vetlla és organitzada pels delegats de la Província Eclesiàstica.

Centres d'esplai i escoltisme

Des de la Pastoral del lleure, un curs més s'ha seguit vetllant pels centres de lleure i les seves activitats. Hem continuat estant en contacte i interpel·lant els diferents agents de la Pastoral del lleure: consiliaris, monitors, centres, consell directiu, parròquies i l'Equip de Pastoral del lleure.

L'Equip de Pastoral del lleure aquest curs ha seguit integrat per Jordi Mondragón, Elisenda Almirall, Carles Muñiz i Oriol Sánchez, els quals hem anat tenint reunions mensuals (la majoria en format telemàtic), on s'ha tractat sobretot l'acompanyament i motivació per tal que els centres seguissin realitzant en format telemàtic les sessions de lleure (quan així ho ha requerit la normativa) i el suport en el retorn a l'activitat presencial, en els dubtes i incerteses que això podia representar.

A part de les reunions amb l'Equip durant el curs, també s'han realitzat diferents contactes amb aquells centres que han necessitat algun suport més concret.

També hem realitzat diferents contac-

tes per poder proposar un candidat per poder cobrir la plaça vacant de consiliari de la zona 16, de moment sense èxit. Aquest aspecte s'ha parlat amb les parts implicades i han estat d'acord que tot i que el millor seria tenir un consiliari específic assignat, podia seguir realitzant el rol Mn. Jordi Mondragón, fins a trobar algú realment idoni, donada la transcendència del lloc.

Així mateix, el 18 de març es va realitzar una trobada amb el promotor de les zones del Bisbat de Sant Feliu i els representants del Consell Directiu en dites zones.

Finalment també s'ha motivat la participació i ens hem fet presents en les activitats i reunions relacionades amb la fe del MCECC:

- 26 de febrer: Nit dels animadors de la fe. Més d'una cinquantena de participants van ser presents de forma online a la V nit dels animadors de la Fe del MCECC, que portava com a lema "hi ha mil maneres de viure la Fe, quina o quines t'identifiquen?". La trobada va començar a partir de la paràbola del sembrador, que va ajudar a tractar cinc aspectes de l'anunciació de la fe a l'esplai: creixement, compromís, experiència, resultats, Jesús i llavor. Després d'una reflexió, es va passar a diversos tallers que van servir per aprofundir i compartir.
- 2 de març: Trobada de consiliaris diocesans del MCECC.
- Setmana Santa: fem difusió de les Pasqües que proposa el MCECC.
- 22 de març: Trobada de consiliaris de les zones del MCECC que integren el bisbat de Sant Feliu (zones 8, 9 i 16).
- 15 de maig: Diversos centres d'esplai del bisbat de Sant Feliu participen de la Trocajove del MCECC.

- 21 de juny: Es realitzen les jornades d'estiu per a consiliari/es o rectors d'una parròquia amb Centre d'Esplai del MCECC.

Pastoral vocacional

Des de Joventut hem motivat la participació en les activitats programades per la Delegació de pastoral vocacional i hem continuat amb la reflexió de la importància que els joves es preguntin per la seva vocació amb l'impuls de la cultura vocacional. El Delegat de Joventut ha participat activament en l'equip de pastoral vocacional i en l'equip de preveres per a la cultura vocacional.

Servei

Al llarg d'aquest curs hem seguit el naixement del grup de Càritas-Jove, i hem anat fent difusió de les seves diverses iniciatives.

Consell Pastoral Diocesà

Els joves de la diòcesi estan representats al Consell Pastoral Diocesà, amb un representant provinent de les parròquies i un altre provinent dels moviments.

Presència al territori

Enguany s'ha intentat que els membres de la Delegació tinguessin més presència en el territori i fessin d'enllaç i de pont de comunicació en les diverses parròquies.

SIJ

En Carles Muñoz, com a delegat, ha assistit a totes les reunions del SIJ. El Secretariat Interdiocesà de Joves ha anat publicant diversos articles, dels quals ens hem anat fent ressò a través de les nostres xarxes socials, reflexionant sobre

l'encíclica *Laudato si'* i el document "Crist Viu". Al final d'aquest curs s'ha renovat el Director del SIJ. Inicia aquest servei en Carles Bosch, delegat de Barcelona, en substitució d'en Josep Mateu, delegat de Tarragona.

Jornada interdiocesana

De manera virtual, el 13 de març de 2021 es va celebrar la 6a jornada interdiocesana de Pastoral juvenil on van participar, aproximadament, un centenar de joves i animadors. Aquest any la formació estava dedicada a com despertar i saber acompanyar la crida vocacional entre els joves.

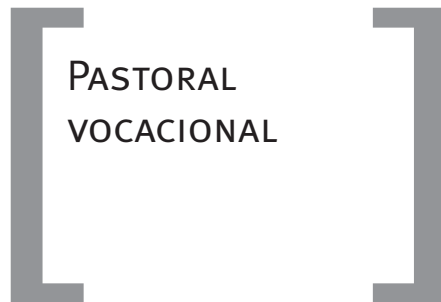
Després d'una petita pregària, en Fran Ramírez, responsable de Jóvenes de Acción Católica General, va exposar un seguit d'elements que fan possible aquest desvetllar de la crida vocacional i el seu acompanyament. Va destacar, per exemple, la importància d'un context emmarcat en una comunitat de fe, que ajudi i faci possible aquest procés que ha de passar pel discerniment i l'acompanyament. Posteriorment, els participants van dividir-se en petits grups de 5 a 6 persones per a poder reflexionar i comentar les propostes de la xerrada.

La segona part de la jornada va ser a càrrec de la Carla Vidal, catequista de Life Teen a la parròquia del Masnou. Ella va presentar el testimoni de Joan Roig Diggle, jove català que va ser assassinat durant la Guerra Civil a causa de la seva fe i que va ser beatificat el passat 7 de novembre.

Totes les ponències han quedat registrades i es poden veure al Youtube: <https://www.youtube.com/watch?v=umEaVl9Qr6g>

Correus electrònics i xarxes socials

Des de la delegació hem anat enviant informació a les parròquies, preveres i diaques, i joves, mitjançant el correu electrònic. També s'ha fet un esforç amb un notable resultat amb les xarxes socials, com el lloc web del santfeliujove, el twitter i el facebook. I també hem tingut presència en el Full diocesà i el Butlletí diocesà



PASTORAL VOCACIONAL

Memòria de la Delegació curs 2020-2021

La Delegació diocesana de Pastoral vocacional de la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat, al llarg del curs 2020-2021, ha realitzat les següents activitats:

1. Reunions de la Delegació.

Malgrat la pandèmia hem pogut reprendre les reunions presentacions de l'Equip de la Delegació, al qual s'han incorporat nous membres:

Mn. Joan-Pere Pulido Gutiérrez, Delegat.

Mn. Carles Muñiz Pérez, en representació de la Delegació de Joventut.

Gna. Emilia Úbeda, carmelita missionera de Sant Josep.

Gmà. Eduardo Ribes, Sant Joan de Déu.

Mn. Javier Ojeda.

Mn. Miquel A. Jiménez, DP, en representació de la delegació per al diaconat permanent.

I amb la col·laboració dels seminaristes.

Les reunions de l'Equip de la delegació s'han fet a la Casa de l'Església, a les 10.30 h, en el pis 3r, assignat a les delegacions. Les dates de les reunions han estat les següents: 1 i 22 d'octubre de 2020, 2 de desembre de 2021, 27 de gener, 24 de febrer, 14 de abril, 26 de maig i 17 de juny de 2021.

2. Comunicat a l'inici de curs.

La Delegació, com cada any, ha enviat una carta a les parròquies, preveres i diaques, comunitats religioses i agents de pastoral, comunicant entre altres referències les activitats de la Delegació durant el curs 2020-2021.

3. Activitats realitzades.

a. Reflexió de la "Cultura vocacional".

La reflexió i proposta vocacional oferta a les escoles ha estat aturada amb motiu de la pandèmia. No hem pogut recollir les valoracions de les propostes presentades i acollides en les escoles: Col·legi Immaculada Concepció (Agustines), de Gavà, Col·legi Mare del Diví Pastor (Caputxines de la Mare del Diví Pastor), de Capellades i Col·legi Mare de Déu del Carme (Carmelites missioneres). Serà un repte per al curs vinent.

En el mateix context de reflexió vocacional tampoc no hem pogut continuar la presència en les reunions de preveres dels arxiprestats. Sols hem pogut fer-nos presents, el curs passat, en els arxiprestats de: Sant Boi de Llobregat, Sant Vicenç dels Horts i Montserrat. També serà un repte a continuar en el curs vinent.

b. Reunions del Grup estable de preveres per a la reflexió sobre la pastoral vocacional amb el bisbe Agustí. Aquest curs no s'ha reunit aquest grup de reflexió. S'ha tingut present i amb ganes de reprendre-ho, recordant la valoració positiva. S'ha assignat a un membre de l'Equip, Mn. Javier Ojeda, fer el seguiment d'aquest àmbit.

c. Pregària vocacional a la Casa de l'Església. S'ha continuant fent tots els darrers dijous de mes, a la capella de la Casa de l'Església. Enguany s'han incorporat noves experiències: la presència dels se-

minaristes amb un diàleg i sopar amb el bisbe Agustí, un nou cartell i, les darreres pregàries, s'han començat a retransmetre per Streaming.

d. Cadena de Pregària per les vocacions. Durant el mes de novembre. S'ha enviat carta informativa i cartell amb el subsidi per a les pregàries vocacionals. Enguany el lema ha estat: "El coratge d'un Sí", amb els testimonis vocacionals dels seminaristes Xavier Montané i Samuel Gutiérrez.

e. Trobada d'escolans. Enguany la trobada d'escolans s'ha fet el dissabte 24 d'abril, al Seminari Conciliar de Barcelona i amb el lema: Caminem amb sant Josep. També s'ha informat de les convivències d'estiu, programades pels dies 12 al 16 de juliol, a Tortosa.

f. El dia del Seminari. El dia del Seminari s'ha celebrat el diumenge 21 de març de 2021 amb el lema: "Pare i germà com sant Josep". S'ha enviat carta informativa i material per a les catequesis i celebracions litúrgiques. Cal destacar la col·laboració del seminaristes en l'elaboració del Full dominical.

g. Jornada Mundial de Pregària per les vocacions i vocacions natives. Enguany s'ha celebrat el diumenge 25 d'abril de 2021, Diumenge del Bon Pastor i amb el lema: "Per a qui soc jo?" S'ha enviat carta signada pels delegats de Pastoral vocacional i missions i amb el material i subsidis corresponents. I en relació a aquesta Jornada, es va realitzar la trobada de joves +18, el 23 de maig de 2021, al Santuari del Sant Crist de Piera.

4. Reunions de delegats de Pastoral vocacional de les Diòcesis amb seu a Catalunya, organitzades per la Conferència Episcopal Tarraconense.

El Delegat ha participat en les reunions programades dels dies 15 de setembre de 2020, 19 de gener i 25 de maig de 2021.

5. Reunions de delegats de Pastoral vocacional de les diòcesis espanyoles, organitzades per la Conferència Episcopal Espanyola.

El delegat ha assistit al XLII Encontre telemàtic de delegats de Pastoral vocacional amb les sessions: l'acompanyament en el discerniment dels joves actuals, amb l'aportació del Card. Cristóbal López Romero, SDB, arquebisbe de Rabat. I, passes o etapes per al discerniment vocacional, amb l'aportació de D. Luis María García Domínguez, SJ, psicòleg i professor d'espiritualitat de la U.P. Comillas.

6. Informació sobre el Seminari i seminaristes.

Enguany s'ha continuat la presència de la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat al Seminari amb el Delegat diocesà per a la formació dels seminaristes de Sant Feliu de Llobregat.

Dates més significatives:

- Nombre de seminaristes en el curs 2020-2021: 7 (Seminari Major).
- Ordenació diaconal del seminaristes Samuel Gutiérrez, Xavier Montané, l'11 d'octubre de 2020 i Joan Francesc Cortès, el 20 de juny de 2021, a la catedral. I l'ordenació presbiteral de Mn. Samuel Gutiérrez, el 16 de maig de 2021, a la catedral.
- Ministeris del lectorat i acollit, el 5 de maig a la capella del Seminari Conciliar de Barcelona. Celebració presidida per Mons. Javier Vilanova, auxiliar de l'Arquebisbat de Barcelona. En la celebració han rebut el ministeri de

l'acollit els seminaristes Manuel Rodríguez i Josep Sellarès.

- Sortida d'estiu dels seminaristes i el bisbe Agustí, del 27 al 30 de juny, a la Seu d'Urgell.
- Participació dels seminaristes en el curs intensiu de pastoral de la Salut organitzat pels Camils, a Madrid, els dies 5 a 9 de juliol de 2021.

Memòria entregada a Secretaria General, a Sant Feliu de Llobregat, el 8 de juliol de 2021.

*Joan-Pere Pulido Gutiérrez, Pvre.
Delegat de Pastoral vocacional
Delegat diocesà per a la formació dels seminaristes de Sant Feliu de Llobregat*

DIACONAT PERMANENT

Memòria del curs 2020-2021

- Per la situació de pandèmia vigent des de l'inici del curs, de manera telemàtica es duu a terme el pla de formació permanent dels diaques, orientat cap a la potenciació del laïcat a la diòcesi fent servir els documents *Teologia del laïcat* de Mons. Joan Planellas, i les Exhortacions apostòliques *Christifideles laici* de sant Joan Pau II i *Evangelii Gaudium* del papa Francesc; la formació s'inicia el mes de setembre.

- La síntesi del treball realitzat es publica al Butlletí oficial del Bisbat 97 (2021) 39-44, on es presenta el resum dels quatre grups de treball i la síntesi feta pel coordinador de cada grup: "Descoberta de la vocació laïcal" (JM Gómez), "Acompanyament" (X. Artigas), "Formació" (MA Jiménez) i "Presència en la vida pública" (AM Manich).

- El 7 de desembre es participa en el XXXV Encuentro de diáconos permanentes de las diócesis españolas, en format on-line, on s'aprofundeix en la identitat-espiritualitat del diaconat permanent.

- El 21 de gener, festa patronal dels diaques de la Província Eclesiàstica de Barcelona, s'havia de celebrar a la catedral del nostre Bisbat, però ateses les restriccions, es fa en format on-line on es llegeix la salutació del Sr. Bisbe als diaques de

la Província Eclesiàstica de Barcelona en la seva festa patronal, que es publica al Butlletí Oficial del Bisbat 97(2021) 17, es presenta la síntesi del treball realitzat, es felicita els diaques que aquest any fan els 25 anys d'ordenació (Mn. Josep M. Gómez del Perugia i Mn. Josep Matias), es llegeix l'acta dels màrtirs i s'acaba amb les Vespres del dia.

- El 20 de març es participa al Recés dels aspirants i candidats al diaconat del nostre bisbat juntament amb els de Barcelona al Seminari Conciliar. Hi participen els set candidats del nostre bisbat.

- El 28 d'abril es reuneix de manera presencial la Comissió Permanent i es troba amb el Sr. Bisbe per valorar la situació provocada per la pandèmia i preparar l'Assemblea presencial del Col·legi diaconal quan sigui possible de fer-ho, degut a la situació vigent de les restriccions.

- El 8 de juliol, presidits pel Sr. Bisbe, se celebra l'Assemblea ordinària del Col·legi diaconal a la Casa de l'Església, començant amb la pregària de Vespres i presentant el treball realitzant tant pel que fa a la formació permanent com en l'acompanyament dels aspirants al diaconat, animant a participar tant en recessos o exercicis espirituals que s'organitzin durant l'estiu com en el Congrés Internacional del Diaconat que es realitzarà de manera telemàtica el proper mes de setembre.

- També es suggereix l'elaboració d'una síntesi-resum de l'activitat pastoral dels diaques de cara al proper curs i s'acorda ajornar durant un any la renovació dels càrrecs de la Comissió permanent, ateses les dificultats provocades per la pandèmia durant el curs que acaba.

Mn. Albert M. Manich, Delegat

Assemblea de diaques

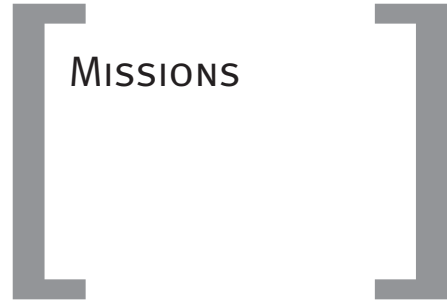
El dijous 8 de juliol es va celebrar a la Casa de l'Església l'Assemblea ordinària del Col·legi diaconal presidida pel bisbe Agustí, començant amb la pregària de vespres a la capella i continuant després, a la Sala de consells, amb un repàs de les activitats i situacions viscudes des de la darrera assemblea, celebrada fa un any i set mesos, precisament el 8 de novembre de 2019.

Diversos diaques presentaren una síntesi del treball de formació permanent sobre el laïcat del darrer curs, seguint els itineraris del Congrés de laics del 2020 "Pueblo de Dios en salida":

- Josep Maria Gómez, va parlar sobre la descoberta de la vocació laïcal
- Xavier Artigas sobre l'acompanyament
- Miquel Àngel Jiménez en relació a la formació i
- Albert Manich, va parlar de la presència en la vida pública.

També es va reflexionar sobre els reptes i oportunitats que ha suposat la pandèmia per a la vida i ministeri dels diaques, remarquant la importància de l'acompanyament en situacions de vulnerabilitat i l'acollida de nous fidels que s'han acostat a l'Església.

Es va esmentar la importància de revifar i viure la crida al servei diaconal, animant a la participació en recessos, exercicis, considerant també les jornades i trobades telemàtiques organitzades per la Comissió Episcopal per al clergat, de la CEE, i fent arribar material per a progressar en una relació més viva amb el Senyor que ens ha cridat a servir l'Església. Es va parlar de l'acompanyament dels aspirants al diaconat, que en aquest moment a la nostra diòcesi són set.



Memòria del curs 2020-2021

En aquesta memòria la Delegació de missions i Direcció diocesana de les Obres missionals pontificies de la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat resumim les diferents activitats que fem per tal de promoure l'esperit missioner universal en la nostra diòcesi. Informem de la vida i necessitats de l'Església en els territoris de missió i en les Esglésies joves amb les quals cooperem. Convidem a ajudar-les, en els aspectes espiritual, material i personal. Actualitzem allò que sabem dels missioners: diocesans, religiosos i laics de la nostra diòcesi. Agraïm la col·laboració econòmica a les Obres missionals pontificies i les Missions diocesanes. Agraïm al Senyor el servei de les persones que Ell ha enviat des de les nostres Esglésies locals a les terres de missió. També volem desvetllar les nostres comunitats perquè prenguin les seves responsabilitats per oferir l'Evangeli als immigrants no cristians. Per això valorem els llocs de diàleg, de mutu testimoni de fe, de recerca sincera i humil de la Veritat. Ho compartim senzillament, cada any, amb vosaltres, en format resumit.

Missions diocesanes

Cooperació amb l'Àfrica. Camerun - Makary-Blangoua.

Mn. Miquel Àngel Pérez és el president de la ONG Makari-Blangoua i missioner que va viure sis anys a l'extrem nord del Camerun. L'ONG segueix ajudant aquelles missions de la diòcesi de Yagoua, amb la seva Càritas diocesana, cooperants italians i preveres camerunesos. Mn Miquel Àngel els va visitar, amb alguns col·laboradors de l'ONG d'aquí, al final de febrer i hagueren d'esperar uns dies per obtenir vol de tornada, per causa del començament de les restriccions aèries del Covid-19. També ajudem al Marroc (Mohamedía), la missionera Emilia Alonso de les Franciscanes de sant Francesc d'Assís. Mn. Miquel Àngel ara és el consiliari del Secretariat de missions de Barcelona.

Diocesans a l'Amèrica. Xile - Calama

Aquest any de pandèmia també hi ha coses bones a la diòcesi de Calama, on són els nostres missioners, Mn. Enric Olivé, la seva germana M^a Rosa i Mn. Jordi Jorba. Hi trobem aquesta inauguració: “Consagran Capilla San Juan Diego en Villa Tucnar Huasi de Calama. El obispo Óscar Blanco presidió la celebración junto a la comunidad del sector norte de la comuna. Como un gran acontecimiento para la celebración de la fe y encuentro comunitario del sector norponiente de la comuna de Calama se transformó la celebración con la que se consagró la Capilla San Juan Diego de la Villa Tucnar Huasi perteneciente a la Parroquia Nuestra Señora Guadalupe de Ayquina. La consagración fue presidida por el Obispo de la Diócesis San Juan Bautista, Óscar Blanco Martínez, acompañado por el Vicario General, Pbro. Enrique Olivé, el Párroco del sector, Ricardo Sotelo y el Secretario Canciller, P. Rubén Valderrama, representantes de la comunidad e invitados

especiales. Este acontecimiento se materializa luego de más de tres años desde que jóvenes universitarios de la Pontificia Universidad Católica de Chile pertenecientes a la organización ‘Trabajo País’ se trasladarán a Calama para cumplir con la misión de levantar la Capilla San Juan Diego como parte de su misión social y al servicio de la celebración de la fe de comunidades que no cuentan con un lugar físico para su encuentro con el Señor. Tras los ritos propios de la celebración consagratória, se recordó el trabajo en conjunto que permitió concluir con los trabajos que iniciaron los jóvenes estudiantes que en julio de 2017 sentaron las bases de la Capilla, anhelo de más de dos décadas desde que fue creada la villa en la que habitan más de 600 familias.”

Bolívía - Cochabamba

La família missionera de Torrelles de Llobregat, que ha estat a Bolívía fins a l'agost 2020, ha treballat en la Fundació “Creamos”. Aquesta Fundació està dedicada a acollir nens petits sense cap família que els pugui cuidar. Retornats aquí ara ofereixen el seu servei missioner a la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat. Ens explicaven: “Cochabamba, 1/5/2020 ... “A Bolívía la conjuntura actual que ens envolta avui dia és força complexa; Ara som sota el ‘mandato de un Gobierno Provisional de Transición’” ... Així que ara gaudim d'una “Pau-ficció” que ens té al poble bolivià un pel desorientat. Si a això hi sumem la Covid-19... fa d'aquest país un territori fràgil i força inestable. Si no anem errats, fa sis setmanes de confinament 100% i set setmanes sense escola i estaments públics, aeroports. Sols poden sortir al carrer els adults un cop per setmana. Deu, segons

l'últim dígit del teu DNI, per anar a comprar a prop de casa. No hi ha transport públic i /o col·lectiu, i el transport particular sols és possible amb autorització del Ministerio de Interior. Per sort nosaltres com que som "institució que té cura dels menors" tenim aquesta autorització per anar a recollir i tornar el personal, fer compres, etc... El país està militaritzat pel confinament, l'economia familiar està malmesa perquè la gran majoria de les persones no tenen una "feina estable" i gairebé tothom surt a guanyar-se el jornal d'ofici, venen el que es cuina a les cases, treballant al camp, etc.. Aquest gruix forma part del gros mercat "informal" que sustenta l'economia de les famílies bolivianes. Segons dades oficials, gairebé el 80% del "empleo informal prima en la economia nacional". ... Què ha de saber aquesta canalla de "confinamiento". Un bon plat de crispetes i molts somriures són un bon remei en temps de trinxera. Seguirem gastant la vida amb alegria per intentar construir un món més just. Units en la pregària i el servei vers els invisibles, els oblidats, els fràgils. Cèlia, Damià, Cristina i David."

Honduras - Copan

L'Andrea i l'Oriol es sentiren cridats i enviats, per l'amor de Déu, a Honduras. Vegeu-los en viu: <https://youtu.be/aenWgkEPMog>. Allà participaren en un projecte de l'associació hispano hondurenya ACOES (Asociación Colaboración Esfuerzo), a la ciutat de Copan, en una casa-residència per a setze noies d'entre 16 i 20 anys de poblacions rurals. Ells hi viuen amb beques per poder estudiar l'ensenyament secundari. En començar la pandèmia del 2020 van haver de tornar a casa. Ara col·laboren a la Catedral de Sant Llorenç,

la seva parròquia de sempre. Són l'Andrea Malagarriga i l'Oriol Martínez; marxaren a Honduras el 15 d'octubre 2019.

Eucaristia missionera

La setzena Eucaristia missionera va ser amb streaming, des de la catedral de Barcelona el dissabte 4 de juliol. Va presidir el Sr. Cardenal i les pregàries dels fidels que es llegiren foren enviades pels missioners escampats pel món: - Txad - Equador - Índia - Costa d'Ivori - Perú - Camerun - Guinea Conakry. L'Eucaristia es va retransmetre pel canal Youtube de la catedral i també per ràdio Estel. Es calcula que entre els dos mitjans, la varen seguir unes 2.300 persones. Hi ha hagut temps per recordar els aproximadament 150 missioners de les Diòcesis de Barcelona, Sant Feliu i Terrassa, i escoltar els testimonis dels que participaven en l'Eucaristia.

Reunions de delegats episcopals de missions i directors diocesans d'OMP de Catalunya

S'han fet aquest any per la plataforma Teams, en tres moments, degut a les limitacions de mobilitat i per evitar els perills de la pandèmia.

- A Tarragona el 4 i 5 de febrer, encara presencial. Hi hagué visita a l'Arxiu arxidiocesà, aportació sobre el Concili Provincial del 1995, i formació amb Manuel Górriz.
- Les reunions telemàtiques foren:
- El 17 de juny: pensant a preparar la reunió de setembre a Raimat, que no es pogué fer.
- El 17 de setembre: amb participació de Mn. José M^a Calderón.
- El 13 de novembre: amb participació de Mons. Enrique Benavent.

Estadística dels missioners a la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat:

Àfrica: 2 religiosos, 3 religioses.

Amèrica: 6 laics, 4 religioses, 3 religiosos, 3 preveres diocesans.

Europa: 4 laics, 2 religioses, 1 prevere diocesà.

*Mn. Manel Roig,
delegat de Missions*

EVANGELITZACIÓ I APOSTOLAT SEGLAR

Convocatòria per a la Trobada d'Apostolat Seglar

Sant Feliu de Llobregat, 20-6-2021

Propòsits per a uns nous temps. Matinal de grups cristians d'adults de la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat dissabte 3 juliol 2021 de 10.30 h a 13. 30 h.

Benvolgut company.

El passat mes de novembre vam celebrar una primera trobada (a través d'una plataforma virtual) de grups cristians d'adults de la nostra diòcesi. Amb una participació nombrosa i de diversos arxipresbiterats de la nostra diòcesi hi vam reflexionar sobre les múltiples dimensions que aporta a la nostra vida cristiana personal i comunitària el fet de viure la fe en el marc d'un grup (bíblic, de revisió de vida, de formació...). En guardem un bon record.

Ara que acabem el curs i que les condicions de la pandèmia no dificulten tant les trobades presencials, volem acabar el curs junts, a la casa de l'Església, donant gràcies pel treball fet i avançant cap a aquesta xarxa de grups d'adults de la nostra diòcesi.

Per això volem convocar els laics i laiques que participen en els grups de formació d'adults, ja siguin de caire catequètic,

bíblics, de pregària o dels moviments que tenen presència a la nostra diòcesi que hi hagi a la vostra parròquia.

Serà el proper dissabte 3 de juliol, de les 10.30 h a les 13.30 h, a la Casa de l'Església i a l'escola del Bon Salvador que hi ha al costat. Després de la pregària inicial, hi haurà una aportació de la Sra. Mercè Sardà, laica tarragonina, a mode de formació-testimoni, a la qual seguirà un temps de reflexió en grups. Al final del matí hi haurà unes paraules tant de l'equip com del nostre bisbe Agustí abans de l'enviament, i amb la mirada posada en el curs vinent.

Caldrà fer una inscripció prèvia a l'adreça www.ja.cat/LaicatSantFeliu que acceptarà inscripcions fins el dia 2 de juliol.

Aquesta convocatòria de laicat la fem arribar als grups dels que ja tenim coneixement, a les parròquies i als laics i laiques que van participar en l'itinerari diocesà de renovació cristiana; però la podeu fer extensiva a qualsevol altre grup d'adults parroquial o arxiprestal que tingueu a la vostra parròquia. Poden participar-hi tant persones com vulguin del mateix grup.

Ens agradaria molt compartir aquell matí.

*Josep Torrente Bruna,
en nom de l'equip de la delegació*

PASTORAL DE LA SALUT

Carta del delegat de la Pastoral de la salut i els delegats de Família i Vida per a la Jornada de formació sobre el testament vital

Sant Feliu de Llobregat, 25-8-21

Benvolgut/da:

Amb l'entrada en vigor de la Llei de l'eutanàsia, els catòlics ens trobem interpel·lats per les conseqüències que aquesta llei té en l'àmbit moral i en el concepte cristià de la vida humana. En aquest sentit és important conèixer i poder informar sobre el "Testament vital", també anomenat "Document de Voluntats Anticipades" (DVA), o "Instruccions Prèvies".

Els bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense han acordat que, a partir del 18 i 19 de setembre, es difongui el Testament vital des de les parròquies i altres àmbits de l'Església. Es vol sensibilitzar els feligresos sobre el valor de la vida i la necessitat de protegir-la davant la Llei de l'eutanàsia.

El Testament vital és el document que expressa la voluntat d'una persona sobre els tractaments i l'atenció que vol rebre, o que rebutja, si en una situació futura no pot manifestar-ho personalment.

Per conèixer millor i fer difusió del Testament vital que proposa l'Església, des de

les delegacions de Família i Vida i Pastoral de la Salut, hem organitzat, a la Casa de l'Església, una jornada de formació per a preveres i laics, especialment per aquells que vulguin informar sobre el Testament vital durant o al final de les misses. Serà el dissabte 4 de setembre de 2021, i el programa previst és el següent:

10.15 h. Arribada a la Casa de l'Església i entrega de la documentació.

10.30 h. Pregària i presentació (bisbe Agustí Cortés).

10.45 h. Conferència: Eutanàsia i Cures paliatives (Dra. Clara Gutiérrez. Experta en Cures paliatives-PADES de Sant Joan Despí/Cornellà).

11.45 h. Descans.

12.10 h. Explicació sobre el Testament vital (Mn. Xavier Sobrevia).

13.00 h. Comiat (bisbe Agustí Cortés).

Durant la jornada es respondrà a: Què és l'eutanàsia? Què són les cures paliatives? Què diu el Testament vital que proposa l'Església? Per què signar el Testament vital ara? Què fer a les parròquies? On es signa? On s'ha de portar aquest document? Cal designar representants legals? A qui dir-ho?

Quedem a la vostra disposició per qualsevol dubte o informació. Molt cordialment,

*Juan Antonio Rodríguez, Maite Canut i
Mn. Juan Antonio Vargas
Delegació de Família i Vida
Mn. Xavier Sobrevia
Delegat de Pastoral de la Salut*



Documents



SANTA SEU

Missatge del papa Francesc per a la V Jornada mundial dels pobres

Roma, 13-6-2021

«De pobres, en teniu sempre amb vosaltres» (*Mc 14,7*)

14 de novembre de 2021, diumenge XXXIII del temps ordinari

1. «De pobres, en teniu sempre amb vosaltres» (*Mc 14,7*). Jesús va pronunciar aquestes paraules en el context d'un àpat a Betània, a casa d'un tal Simó, anomenat «el leprós», uns dies abans de la Pasqua. Segons narra l'evangelista, una dona va entrar amb una ampolleta d'alabastre plena d'un perfum molt valuós i la va buidar sobre el cap de Jesús. Aquest gest va suscitar una gran sorpresa i va provocar dues interpretacions diferents.

La primera va ser la indignació d'alguns dels presents, inclosos els deixebles, que, considerant el valor del perfum —uns 300 denaris, equivalents al salari anual d'un obrer— van pensar que hauria estat millor vendre'l i donar als pobres el que s'hagués recaptat. Segons l'Evangeli de Joan, va ser Judes qui es va fer intèrpret d'aquesta opinió: «Per què no venien aquest perfum per tres-cents denaris i donaven els diners als

pobres?» I l'evangelista assenyala: «Això ho va dir no perquè s'interessés pels pobres, sinó perquè era un lladre i, com que tenia la bossa dels diners, robava el que hi tiraven» (12,5-6). No és casualitat que aquesta dura crítica surti de la boca del traïdor, és la prova que els qui no reconeixen els pobres traeixen l'ensenyament de Jesús i no poden ser els seus deixebles. Referent a això, recordem les paraules contundents d'Orígenes: «Judes semblava que es preocupava pels pobres [...]. Si ara encara hi hagués algú que tingués la bossa de l'Església i parlés a favor dels pobres com Judes, però després prengués el que hi possessin a dins, aleshores que tingui la seva part com Judes» (Comentari a l'Evangeli de Mateu, XI, 9).

La segona interpretació la va donar Jesús i permet copsar el sentit profund del gest realitzat per la dona. Ell va dir: «Deixeu-la! Per què la molesteu? Ha fet amb mi una bona acció» (*Mc 14,6*). Jesús sabia que la seva mort era a prop i va veure en aquest gest l'anticipació de la unció del seu cos sense vida abans de ser dipositat en el sepulcre. Aquesta visió va més enllà de qualsevol expectativa dels comensals. Jesús els recorda que el primer pobre és ell, el més pobre entre els pobres, perquè els representa a tots. I és també en nom dels pobres, de les persones soles, marginades i discriminades, que el Fill de Déu va acceptar el gest d'aquella dona. Ella, amb la seva sensibilitat femenina, va demostrar ser l'única que va comprendre l'estat d'ànim del Senyor. Aquesta dona anònima, destinada potser per això a representar tot l'univers femení que al llarg dels segles no tindrà veu i patirà violència, va inaugurar la significativa presència de les dones que participen en el moment

culminant de la vida de Crist: la seva crucifixió, mort i sepultura, i la seva aparició com a Ressuscitat. Les dones, sovint discriminades i mantingudes al marge dels llocs de responsabilitat, a les pàgines dels Evangelis són, en canvi, protagonistes en la història de la revelació. I és eloqüent l'expressió final de Jesús, que va associar aquesta dona a la gran missió evangelitzadora: «En veritat us dic que, quan l'evangeli serà anunciat per tot el món, també recordaran aquesta dona i explicaran això que ha fet» (Mc 14,9).

2. Aquesta forta «empatia» entre Jesús i la dona, i la manera com ell va interpretar la seva unció, en contrast amb la visió escandalitzada de Judes i altres, obre un camí fecund de reflexió sobre el vincle inseparable que hi ha entre Jesús, els pobres i l'anunci de l'Evangeli.

El rostre de Déu que ell revela, de fet, és el d'un Pare per als pobres i proper als pobres. Tota l'obra de Jesús afirma que la pobresa no és fruit de la fatalitat, sinó un signe concret de la seva presència entre nosaltres. No el trobem quan i on voldríem, sinó que el reconeixem en la vida dels pobres, en el seu sofriment i indignència, en les condicions de vegades inhumanes en què es veuen obligats a viure. No em canso de repetir que els pobres són veritables evangelitzadors perquè van ser els primers a ser evangelitzats i cridats a compartir la benaurança del Senyor i el seu Regne (cf. Mt 5,3).

Els pobres de qualsevol condició i de qualsevol latitud ens evangelitzen, perquè ens permeten redescobrir de manera sempre nova els trets més genuïns del rostre del Pare. «Els tenen molt per ensenyar-nos. A més de participar del *sensus*

fidei, en els seus dolors coneixen el Crist sofrent. És necessari que tots ens deixem evangelitzar per ells. La nova evangelització és una invitació a reconèixer la força salvadora de les seves vides i a posar-los al bell mig del camí de l'Església. Som cridats a descobrir Crist en ells, a prestar-los la nostra veu en les seves causes, però també a ser els seus amics, a escoltar-los, a interpretar-los i a recollir la misteriosa saviesa que Déu vol comunicar-nos a través d'ells. El nostre compromís no consisteix exclusivament en accions o en programes de promoció i assistència; allò que l'Esperit mobilitza no és un excés d'activisme, sinó abans que res una atenció posada en l'altre "considerant-lo com un amb si mateix". Aquesta atenció amant és l'inici d'una veritable preocupació per la seva persona, a partir de la qual vull cercar efectivament el seu bé» (Exhort. ap. *Evangelii gaudium*, 198-199).

3. Jesús no sols està de part dels pobres, sinó que comparteix amb ells la mateixa sort. Aquesta és una lliçó important també per als seus deixebles de tots els temps. Les seves paraules «de pobres, en teniu sempre amb vosaltres» també indiquen que la seva presència enmig nostre és constant, però que no ha de conduir-nos a una habitud que es converteixi en indiferència, sinó a involucrar-nos en una compartició de vida que no admet delegacions. Els pobres no són persones «externes» a la comunitat, sinó germans i germanes amb els quals compartir el sofriment per alleujar el seu malestar i marginació, per a retornar-los la dignitat perduda i assegurar-los la necessària inclusió social. Per altra banda, és conegut que una obra de beneficència pressuposa un benefactor

i un beneficiat, mentre que la compartició genera fraternitat. L'almoïna és ocasional, mentre que la compartició és duradora. La primera corre el risc de gratificar qui la realitza i humiliar qui la rep; la segona reforça la solidaritat i fixa les bases necessàries per tal d'assolir la justícia. En definitiva, els creients, quan volen veure i palpar Jesús en persona, saben on dirigir-se, els pobres són sacrament de Crist, representen la seva persona i remetent a ell.

Tenim molts exemples de sants i santes que han fet de la compartició amb els pobres el seu projecte de vida. Penso, entre altres, en el pare Damià de Veuster, sant apòstol dels leprosos. Amb gran generositat va respondre a la crida d'anar a l'illa de Molokai, convertida en un gueto accessible només per als leprosos, per a viure i morir amb ells. Es va posar mans a l'obra i va fer tot el possible perquè la vida d'aquells pobres, malalts i marginats, reduïts a l'extrema degradació, fos digna de ser viscuda. Es va fer metge i infermer, sense prendre en consideració els riscos que corria, i en aquella «colònia de mort», com era anomenada l'illa, va portar-hi la llum de l'amor. La lepra el va afectar també a ell, signe d'una compartició total amb els germans i germanes pels quals havia donat la vida. El seu testimoni és molt actual en els nostres dies, marcats per la pandèmia de coronavirus. La gràcia de Déu actua certament en el cor de molts que, sense destacar, es desgasten pels més pobres en una concreta compartició.

4. Necessitem, doncs, adherir-nos amb plena convicció a la invitació del Senyor: «Convertiu-vos i creieu en la bona nova» (Mc 1,15). Aquesta conversió consisteix, en primer lloc, a obrir el nostre cor per a

reconèixer les múltiples expressions de la pobresa i manifestar el Regne de Déu mitjançant un estil de vida coherent amb la fe que professem. Sovint els pobres són considerats com persones separades, com una categoria que requereix un particular servei caritatiu. Seguir Jesús implica, en aquest sentit, un canvi de mentalitat, és a dir, acollir el repte de compartir i participar. Convertir-nos en els seus deixebles implica l'opció de no acumular tresors a la terra, que donen la il·lusió d'una seguretat en realitat fràgil i efímera. Per contra, requereix la disponibilitat per alliberar-se de qualsevol vincle que impedeixi assolir la veritable felicitat i benaurança, per a reconèixer el que és durador i que no pot ser destruït per res ni per ningú (cf. Mt 6,19-20).

L'ensenyament de Jesús també en aquest cas va a contracorrent, perquè promet el que només els ulls de la fe poden veure i experimentar amb absoluta certesa: «I tothom qui pel meu nom hagi deixat cases, germans, germanes, pare, mare, fills o camps, en rebrà cent vegades més i posseirà la vida eterna» (Mt 19,29). Si no s'escull convertir-se en pobres de les riqueses efímeres, del poder mundà i de la vanaglòria, mai no es podrà donar la vida per amor; es viurà una existència fragmentària, plena de bons propòsits, però ineficaç per a transformar el món. Es tracta, per tant, d'obrir-se amb decisió a la gràcia de Crist, que pot fer-nos testimonis de la seva caritat sense límits i retornar credibilitat a la nostra presència en el món.

5. L'Evangeli de Crist impulsa a estar especialment atents als pobres i demana reconèixer les múltiples formes de desordre moral i social que generen sempre noves formes de pobresa. Sembla que s'està im-

posant la idea que els pobres no sols són responsables de la seva condició, sinó que constitueixen una càrrega intolerable per a un sistema econòmic que posa en el centre els interessos d'algunes categories privilegiades. Un mercat que ignora o selecciona els principis ètics crea condicions inhumanes que s'abaten sobre les persones que ja viuen en condicions precàries. S'assisteix així a la creació de trampes sempre noves d'indigència i exclusió, produïdes per actors econòmics i financers sense escrúpols, mancats de sentit humanitari i de responsabilitat social.

L'any passat, a més, es va afegir una altra plaga que va produir ulteriorment més pobres: la pandèmia, la qual continua truncant a les portes de milions de persones i, quan no porta amb ella mateixa el sofriment i la mort, és de totes maneres portadora de pobresa. Els pobres han augmentat desproporcionadament i, per desgràcia, continuaran augmentant en els propers mesos. Alguns països, a causa de la pandèmia, estan patint gravíssimes conseqüències, de manera que les persones més vulnerables estan privades dels béns de primera necessitat. Les llargues files enfront dels menjadors per als pobres són el signe tangible d'aquest deteriorament. Una mirada atenta exigeix que es trobin les solucions més adequades per a combatre el virus a nivell mundial, sense apuntar a interessos partidistes. En particular, és urgent donar respostes concretes als qui pateixen la desocupació, que colpeja dramàticament molts pares de família, dones i joves. La solidaritat social i la generositat de la qual moltes persones són capaces, gràcies a Déu, unides a projectes de promoció humana a llarg termini, estan aportant i aportaran una contribució molt important en aquesta conjuntura.

6. Això no obstant, resta obert l'interrogant, que no és obvi en absolut: com és possible donar una solució tangible als milions de pobres que sovint només troben indiferència, o fins i tot enuig, com a resposta? Quin camí de justícia s'ha de recórrer perquè se superin les desigualtats socials i es restableixi la dignitat humana, moltes vegades trepitjada? Un estil de vida individualista és còmplice en la generació de pobresa, i sovint descarrega damunt els pobres tota la responsabilitat de la seva condició. Això no obstant, la pobresa no és fruit del destí sinó conseqüència de l'egoisme. Per tant, és decisiu donar vida a processos de desenvolupament en els quals es valorin les capacitats de tots, perquè la complementarietat de les competències i la diversitat de les funcions donin lloc a un recurs comú de participació. Hi ha moltes pobreses dels «rics» que podrien ser guarides per la riquesa dels «pobres», si només es trobessin i es coneguessin! Ningú no és tan pobre que no pugui donar quelcom de si mateix en la reciprocitat. Els pobres no poden ser només els que reben; cal posar-los en condicions de poder donar, perquè saben bé com poden correspondre. Quants exemples de compartició hi ha davant dels nostres ulls! Els pobres ens ensenyen sovint la solidaritat i la compartició. És cert, són persones a les quals els manca alguna cosa, sovint els manquen moltes coses i fins i tot el més necessari, però no els manca tot, perquè conserven la dignitat de fills de Déu que res ni ningú no els pot prendre.

7. Per això es requereix un enfocament diferent de la pobresa. És un repte que els governs i les institucions mundials han d'afrontar amb un model social previsor,

capaç de respondre a les noves formes de pobresa que afecten el món i que marcaran les properes dècades de manera decisiva. Si es margina els pobres com si fossin els culpables de la seva condició, aleshores el concepte mateix de democràcia es posa en crisi i tota política social es converteix en fracàs. Amb gran humilitat hauríem de confessar que pel que fa als pobres som sovint incompetents. Es parla d'ells en abstracte, ens aturem en les estadístiques i es pensa a provocar commoció amb algun documental. La pobresa, per contra, hauria de suscitar una planificació creativa, que permeti augmentar la llibertat efectiva per a poder realitzar l'existència amb les capacitats pròpies de cada persona. Pensar que la llibertat es concedeix i incrementa per la possessió de diners és una il·lusió de la qual cal allunyar-se. Servir eficaçment els pobres impulsa a l'acció i permet trobar els mitjans més adequats per aixecar i promoure aquesta part de la humanitat, massa vegades anònima i sense veu, però que té impresa en ella mateixa el rostre del Salvador que demana ajuda.

8. «De pobres, en tindreu sempre amb vosaltres» (*Mc 14,7*). És una invitació a no perdre mai de vista l'oportunitat que se'ns ofereix de fer el bé. En el fons es pot entreveure l'antic manament bíblic: «Quan en una de les ciutats del país que el Senyor, el teu Déu, et dona, hi hagi un pobre entre els teus germans, no endureixis el cor, no tanquis la mà al teu germà pobre. Obre-li la mà i presta-li generosament tot el que li faci falta. [...] Dona-li generosament i no a contracor. Així el Senyor, el teu Déu, et beneirà en tots els teus treballs i en tot el que emprenguis. Mai no faltaran pobres en el país» (*Dt 15.7-8.10-11*). L'apòstol Pau

se situa en la mateixa línia quan exhorta els cristians de les seves comunitats a socórrer els pobres de la primera comunitat de Jerusalem i a fer-ho «no de mala gana ni per força, perquè Déu estima el qui dona amb alegria» (*2Co 9,7*). No es tracta d'alleugerir la nostra consciència donant alguna almoïna, sinó més aviat de contrastar la cultura de la indiferència i la injustícia amb què tractem els pobres.

En aquest context també és bo recordar les paraules de sant Joan Crisòstom: «El qui és generós no ha de demanar comptes de la conducta, sinó només millorar la condició de pobresa i satisfer la necessitat. El pobre només té una defensa: la seva pobresa i la condició de necessitat en què es troba. No li demanis res més; però encara que fos l'home més malvat del món, si li falta l'aliment necessari, alliberem-lo de la fam. [...] L'home misericordiós és un port per a qui està en necessitat: el port acull i allibera del perill tots els naufragats; ja siguin malvats, bons, o siguin com siguin aquells que es trobin en perill, el port els protegeix dins la seva cala. Per tant, també tu, quan vegis en terra un home que ha patit el naufragi de la pobresa, no jutgis, no demanis comptes de la seva conducta, sinó allibera'l de la desgràcia» (*Discursos sobre el pobre Llätzer, II, 5*).

9. És important que s'augmenti la sensibilitat per a comprendre les necessitats dels pobres, sempre en moviment com ho són les condicions de vida. De fet, avui, a les zones econòmicament més desenvolupades del món, s'està menys disposat que en el passat a enfrontar-se a la pobresa. L'estat de relatiu benestar al qual s'està acostumat fa més difícil acceptar sacrificis i privacions. S'és capaç de tot, per tal de no

perdre el que ha estat fruit d'una conquesta fàcil. Així, es cau en formes de rancúnia, de nerviosisme espasmòdic, de reivindicacions que porten a la por, a l'angoixa i, en alguns casos, a la violència. No és aquest, el criteri sobre el qual construir el futur; amb tot, però, aquestes també són formes de pobresa de les quals no es pot apartar la mirada. Hem d'estar oberts a llegir els signes dels temps que expressen noves modalitats per a ser evangelitzadors en el món contemporani. L'ajuda immediata per a satisfer les necessitats dels pobres no ha d'impedir-nos ser previsors a l'hora de posar en pràctica nous signes de l'amor i de la caritat cristiana com a resposta a les noves formes de pobresa que experimenta la humanitat d'avui.

Desitjo que la Jornada mundial dels pobres, que arriba a la cinquena edició, arrelhi cada vegada més en les nostres Esglésies locals i s'obri a un moviment d'evangelització que en primera instància surti a l'encontre dels pobres, allí on siguin. No podem esperar que truquin a la nostra porta, és urgent que anem nosaltres a trobar-los a casa seva, als hospitals i a les residències assistencials, als carrers i als racons foscos on de vegades s'amaguen, als centres de refugi i acolliment... És important entendre com se senten, què senten i quins desitjos tenen en el cor. Fem nostres les urgents paraules de Primo Mazzolari: «Voldria demanar-los que no em preguntin si hi ha pobres, qui són i quants són, perquè em fa por que aquestes preguntes no siguin una distracció o el pretext per apartar-se d'una indicació precisa de la consciència i del cor. [...] Mai no he comptat els pobres, perquè no es poden comptar: als pobres se'ls abraça, no se'ls

compta» (Adesso, n. 7, 15 d'abril de 1949). Els pobres són enmig nostre. Com en seria, d'evangèlic, que poguéssim dir amb tota certesa: també nosaltres som pobres, perquè només així aconseguirem reconèixer-los realment i fer-los part de la nostra vida i instruments de salvació.

Francesc, Papa

«Traditionis custodes»

Roma, 16-7-2021

Carta apostòlica en forma de motu proprio del sumo pontífice Francisco sobre el uso de la liturgia romana antes de la reforma de 1970.

Custodios de la tradición, los obispos, en comunión con el Obispo de Roma, constituyen el principio visible y el fundamento de la unidad en sus Iglesias particulares ¹. Bajo la guía del Espíritu Santo, mediante el anuncio del Evangelio y la celebración de la Eucaristía, gobiernan las Iglesias particulares que les han sido confiadas ².

Para promover la concordia y la unidad en la Iglesia, con paternal solicitud hacia aquellos que en algunas regiones se adherieron a las formas litúrgicas anteriores a la reforma deseada por el Concilio Vaticano II, mis Venerables Predecesores, San Juan Pablo II y Benedicto XVI, concedieron y reglamentaron la facultad de utilizar el Misal Romano publicado por San Juan XXIII en 1962 ³. De este modo, querían «facilitar la comunión eclesial a aquellos católicos que se sienten vinculados a unas formas litúrgicas anteriores» y no a otras ⁴.

A raíz de la iniciativa de mi venerado predecesor Benedicto XVI de invitar a los

obispos a una evaluación de la aplicación del Motu Proprio *Summorum Pontificum*, tres años después de su publicación, la Congregación para la Doctrina de la Fe llevó a cabo una amplia consulta a los obispos en 2020, cuyos resultados fueron considerados a la luz de la experiencia adquirida en estos años.

Ahora, en vista de los deseos expresados por el episcopado y habiendo escuchado el parecer de la Congregación para la Doctrina de la Fe, deseo, con esta Carta Apostólica, proseguir aún más en la búsqueda constante de la comunión eclesial. Por ello, he considerado oportuno establecer lo siguiente:

Art. 1. Los libros litúrgicos promulgados por los santos Pontífices Pablo VI y Juan Pablo II, en conformidad con los decretos del Concilio Vaticano II, son la única expresión de la *lex orandi* del Rito Romano.

Art. 2. Al obispo diocesano, como moderador, promotor y custodio de toda la vida litúrgica en la Iglesia particular que le ha sido confiada⁵ le corresponde la regulación de las celebraciones litúrgicas en su propia diócesis⁶. Por tanto, es de su exclusiva competencia autorizar el uso del *Missale Romanum* de 1962 en la diócesis, siguiendo las orientaciones de la Sede Apostólica.

Artículo 3. El obispo, en las diócesis en las que hasta ahora hay presencia de uno o más grupos que celebran según el misal anterior a la reforma de 1970 debe:

§ 1. Comprobar que estos grupos no excluyan la validez y la legitimidad de la reforma litúrgica, de los dictados del Concilio Vaticano II y del Magisterio de los Sumos Pontífices;

§ 2. Indicar uno o varios lugares donde los fieles pertenecientes a estos grupos

pueden reunirse para la celebración de la Eucaristía (no en las iglesias parroquiales y sin erigir nuevas parroquias personales);

§ 3. Establecer en el lugar indicado los días en que se permiten las celebraciones eucarísticas, utilizando el Misal Romano promulgado por San Juan XXIII en 1962⁷. En estas celebraciones las lecturas se proclamarán en lengua vernácula, utilizando las traducciones de la Sagrada Escritura para uso litúrgico, aprobadas por las respectivas Conferencias Episcopales;

§ 4. Nombrar a un sacerdote que, como delegado del obispo, se encargue de las celebraciones y de la atención pastoral de dichos grupos de fieles. El sacerdote deberá ser idóneo para esta tarea, competente en el uso del *Missale Romanum* anterior a la reforma de 1970, tener un conocimiento del latín que le permita comprender plenamente las rúbricas y los textos litúrgicos, y deberá estar animado por una viva caridad pastoral y un sentido de comunión eclesial. En efecto, es necesario que el sacerdote responsable se preocupe no sólo de la celebración digna de la liturgia, sino también de la atención pastoral y espiritual de los fieles.

§ 5. Proceder en las parroquias personales erigidas canónicamente en beneficio de estos fieles, a una valoración adecuada de su utilidad real para el crecimiento espiritual, y evaluar si las mantiene o no.

§ 6. Cuidar de no autorizar la creación de nuevos grupos.

Artículo 4. Los presbíteros ordenados después de la publicación del presente Motu proprio, que quieran celebrar con el *Missale Romanum* de 1962, deberán presentar una solicitud formal al obispo diocesano, que consultará a la Sede Apostólica antes de conceder la autorización.

Artículo 5. Los presbíteros que ya celebran según el *Missale Romanum* de 1962, pedirán al obispo diocesano la autorización para seguir manteniendo esa facultad.

Artículo 6. Los institutos de Vida Consagrada y las Sociedades de Vida Apostólica establecidos por la Comisión Pontificia *Ecclesia Dei* pasan a ser competencia de la Congregación para los Institutos de Vida Consagrada y las Sociedades de Vida Apostólica.

Artículo 7. La Congregación para el Culto Divino y la Disciplina de los Sacramentos y la Congregación para los Institutos de Vida Consagrada y las Sociedades de Vida Apostólica, para los asuntos de su competencia, ejercerán la autoridad de la Santa Sede, vigilando la observancia de estas disposiciones.

Art. 8. Quedan abrogadas las normas, instrucciones, concesiones y costumbres anteriores que no se ajusten a las disposiciones del presente Motu Proprio.

Todo lo que he dispuesto por medio de esta Carta Apostólica en forma de Motu Proprio, ordeno que sea observado en todas sus partes, no obstante cualquier cosa en contrario, aunque sea digna de especial mención, y establezco que se promulgue mediante su publicación en el diario *L'Osservatore Romano*, entrando en vigor inmediatamente, y que posteriormente se publique en el Comentario oficial de la Santa Sede, *Acta Apostolicae Sedis*.

Francisco, Papa

NOTAS

1. Cf. Conc. Ecum. Vat. II, Const. dogm. sobre la Iglesia “Lumen Gentium”, 21 noviembre 1964, n. 23: AAS 57 (1965) 27.
2. Cf. Conc. Ecum. Vat. II, Const. dogm. sobre la Iglesia “Lumen Gentium”, 21 noviembre 1964, n. 27: AAS 57 (1965) 32; Conc. Ecum. Vat. II, Decr. Sobre la misión pastoral de los obispos en la Iglesia “Christus Dominus”, 28 octubre 1965, n. 11: AAS 58 (1966) 677-678; Catecismo de la Iglesia Católica n. 833.
3. Cf. Juan Pablo II, Litt. Ap. Motu proprio datae “Ecclesia Dei”, 2 julio 1988: AAS 80 (1998) 1495-1498; BENEDICTO XVI, Litt. Ap. Motu proprio datae “Summorum Pontificum”, 7 julio 2007: AAS 99 (2007) 777-781; Litt. Ap. Motu proprio datae “Ecclesiae unitatem”, 2 julio 2009: AAS 101 (2009) 710-711.
4. Juan Pablo II, Litt. Ap. Motu proprio datae “Ecclesia Dei”, 2 julio 1988, n. 5: AAS 80 (1988) 1498.
5. Cf. Conc. Ecum. Vat. II, Const. sobre la sagrada liturgia “Sacrosanctum Concilium”, 4 diciembre 1963, n. 41: AAS 56 (1964) 111; Caeremoniale Episcoporum, n. 9; Congregación para el Culto Divino y la Disciplina de los Sacramentos, Istr. “Redemptionis Sacramentum” sobre algunas cosas que hay que observar y evitar en relación con la Santísima Eucaristía, 25 marzo 2004, nn. 19-25: AAS 96 (2004) 555-557.
6. Cf. CIC, can. 375, § 1; can. 392.
7. Cf. Congregación para la Doctrina de la Fe, Decreto “Quo magis” sobre la aprobación de siete nuevos textos de prefacio para la Forma Extraordi-

naria del Rito Romano, 22 de febrero de 2020. Y Decreto “ Cum sanctissima” sobre la celebración litúrgica en honor de los santos en la forma extraordinaria del rito romano, el 22 de febrero 2020: L’Osservatore Romano, 26 marzo 2020, p. 6.

Bisbat de Sant Feliu de Llobregat.
C/ Armenteres 35
08980 Sant Feliu de Llobregat
Tel. 93 632 76 30 - Fax 93 632 76 31
butlleti@bisbatsantfeliu.cat
www.bisbatsantfeliu.cat